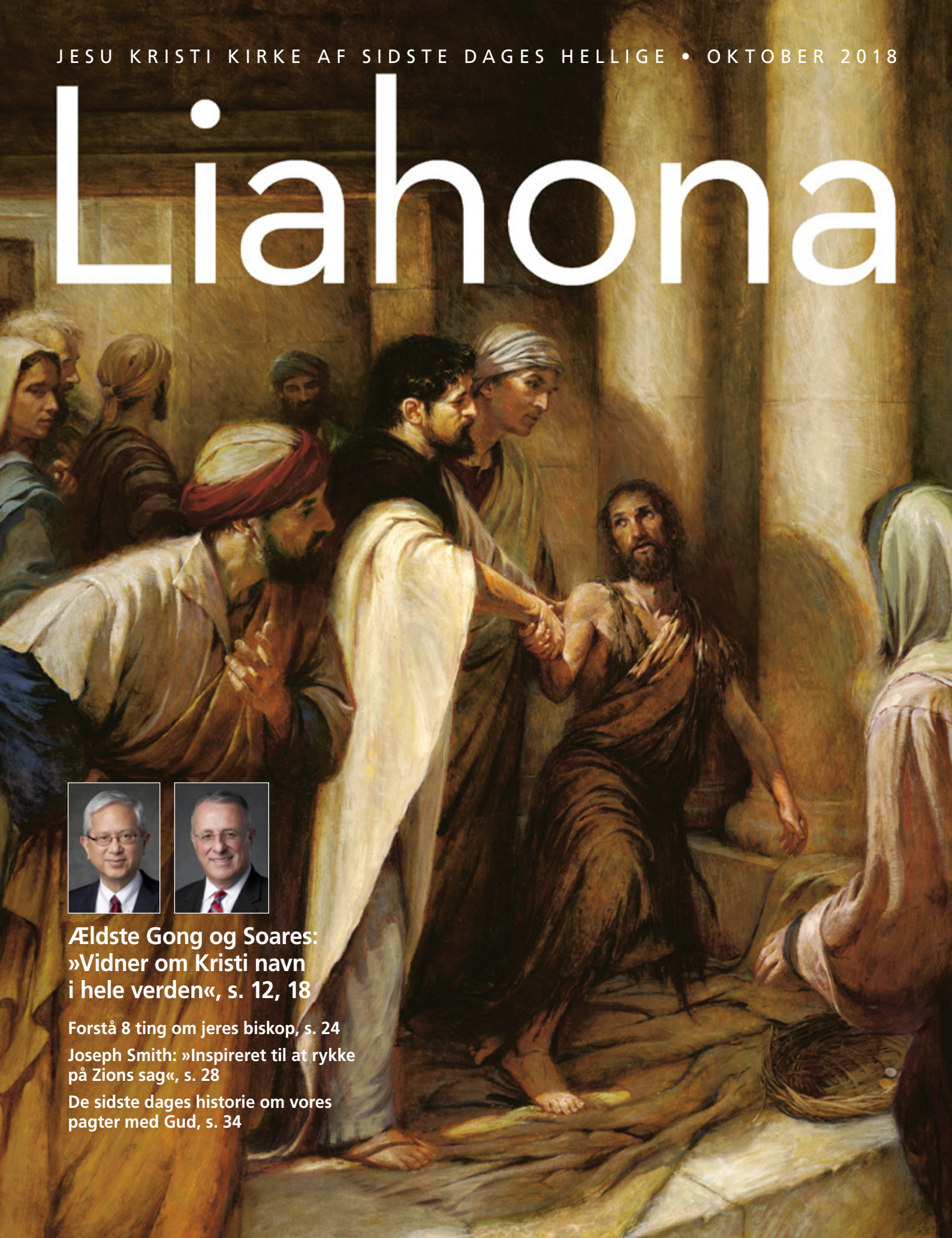

Liahona

**Ældste Gong og Soares:
»Vidner om Kristi navn
i hele verden«, s. 12, 18**

Forstå 8 ting om jeres biskop, s. 24

**Joseph Smith: »Inspireret til at rykke
på Zions sag«, s. 28**

**De sidste dages historie om vores
pagter med Gud, s. 34**

»DET AT VIDE, AT VORES
**HIMMELSKE FORÆLDRE
HAR LAGT EN PLAN FOR
VORES LYKKE OG OPHØJELSE,**

GIVER OS ET PERSPEKTIV, EN
IDENTITET SOM ELSKEDE BØRN AF
HIMMELSKE FORÆLDRE OG ØGER
VORES TILLID TIL HERREN.«

ÆLDSTE QUENTIN L. COOK

Fra »Hvor har Herren været barmhjertig«, s. 34

ARTIKLER

- 6** **Principper for omsorg: Få hjælp til at hjælpe andre**
Hvordan ved vi, hvornår og hvordan vi kan involvere andre i vores omsorgsindsats?

PÅ OMSLAGET

Men jeg giver dig, hvad jeg har af Walter Rane

- 12** **Ældste Gerrit W. Gong: Elsk Herren og stol på ham**
Ældste D. Todd Christofferson

- 18** **Ældste Ulisses Soares: En mand uden svig**
Ældste Neil L. Andersen

- 24** **Det, enhver biskop ønsker, medlemmerne i hans menighed ved**
Michael Meyers
Sommetider glemmer vi, at biskopper er mennesker ligesom os selv, der gør deres bedste for at passe deres kaldelse godt.

- 28** **De hellige: Historien om Kirken – Kapitel 8: Kristi Kirkes fremkomst**
Mens Mormons Bog er i trykken, bliver adskillige mennesker ført til den sande kirke. Efter bogen er blevet udgivet, organiserer Joseph Kirken.

- 34** **Hvor har Herren været barmhjertig**
Ældste Quentin L. Cook
Medlemmer vil blive inspireret, når de læser om trofaste sidste dages hellige i den nye flerbindshistorie om Kirken.

HURTIGLÆST

- 4** **Trosskildringer: Michael Isaac – Bydgoszcz i Polen**
- 10** **Det tror vi på: Det går tiendepengene til**
- 40** **Sidste dages hellige røster**
- 80** **Til vi ses igen: Vores opretholdende støtte**
Præsident James E. Faust

48

44 Vores motivation til at efterleve evangeliet

Mindy Selu

Årsagen til, at vi lever retskaffent, kan i virkeligheden koges ned til en ting.

48 Det første skridt mod omvendelse

Aurilas Peterson

Det krævede stort mod at gå til min biskop, men det gjorde hele forskellen.

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer. Vink: Hvordan lader du dit lys skinne?

50

50 Lær på Herrens måde

Ældste David A. Bednar
Når vi tillader Ånden at være læreren, vil vores evne til at lære vokse.

54 Fem måder at lære af generalkonferencen på

Se disse forslag til, hvordan I kan få mere ud af konferencebudskaberne.

56 Undervist af Helligånden

Disse teenagere fortæller om, hvad de har lært af generalkonferencen.

58 Plakat: Hvis du lytter

59 Fakta om generalkonference

60 Spørgsmål og svar

Hvordan kan jeg indbyde Ånden i mit hjem, når folk skændes og diskuterer?

62 Veje, der forbereder jer på jeres fremtid

Disse fire unge voksnes erfaringer kan vise, hvordan I opnår succes i fremtiden.

72

66 Del ud af Guds kærlighed

Allie B.

Da vi flyttede, lagde jeg mærke til, at der ikke var så mange mennesker i vores gren. Det besluttede jeg at gøre noget ved.

67 Bjergebøn

Carsen K.

Jeg var bange for, at vi aldrig ville finde tilbage til bilen.

68 Lad jeres lys skinne: Skinner klart i Tjekki

70 Apostle vidner om Kristus

Ældste Jeffrey R. Holland

71 Vores side

72 Tro, håb og Grace – del 3: Håb i Holland

Megan Armknecht

74 Mormons Bog læseklub

75 Helte i Det Gamle Testamente: Ester var modig

76 Historier fra skriften: Dronning Ester

Kim Webb Reid

79 Malebogsside: Jeg kan hjælpe andre med at føle sig elsket

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De Tolv Apostles Kvorum:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktør: Hugo E. Martinez

Assisterende redaktører: Randall K. Bennett, Becky Craven

Vejledere: Brian K. Ashton, LeGrand R. Curtis jun., Edward Dube, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes

Adm. direktør: Richard I. Heaton

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: Adam C. Olson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Udgivelsesassistent: Francisca Olson

Redaktion: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdoch, Sally Johnson Odekkir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykchef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Troy R. Barker

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division, Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg. Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, MOS, Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rctestockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 68 pr. år (Grønland DKK 34).

Betaling: Online: store.lds.org; eller Danske Bank: 4073-6532136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller »vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk, græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk, japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk, kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai, tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk. (Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes. Printed in the United States of America.

Oplysninger om ophavsret: Medmindre, der står andet, kan enkeltpersoner kopiere materiale fra *Liahona* til deres personlige, ikke-kommercielle brug (herunder kirkekaldelser). Denne ret kan trækkes tilbage når som helst. Billedmaterialer må ikke kopieres, hvis der er restriktioner angivet i ophavsretteksten til værket. Spørgsmål om ophavsret bør stiles til Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For readers in the United States and Canada:

Oktober 2018 Vol. 167 No. 10. LIAHONA (USPS 311) Danish (ISSN 1522-9165) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431) POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

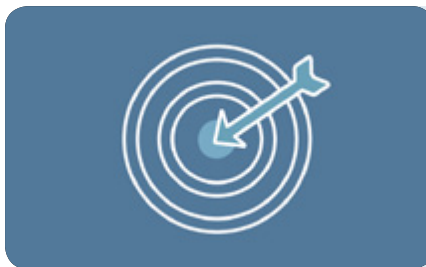
Mere på nettet

Læs artikler og indsend jeres egen på liahona.lds.org.

Find inspirerende budskaber (på engelsk, portugisisk og spansk) at dele på [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona).

Send feedback til liahona@ldschurch.org.

Køb et abonnement på store.lds.org.
Eller besøg et distributionscenter, spørg menighedsledere eller ring 001-800-537-5971 (USA og Canada)

BILLEDER FRA GETTY IMAGES

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver første side for artiklen.

Beskæftigelse, 62

Biskopper, 24, 48

Bøn, 4, 40, 41, 67, 68

Det Gamle Testamente, 75, 76

Eksempel, 68

Generalkonference, 54, 56, 58, 59

Helligånden, 50, 56, 60

Jesus Kristus, 44, 70

Joseph Smith, 28, 34

Kirkeledere, 12, 18

Kirkens historie, 28, 34

Kærlighed, 66, 79

Læring, 50

Missionering, 43, 66

Mod, 75, 76

Modgang, 4

Mormons Bog, 28, 74

Omsorg, 6, 24

Omvendelse, 48

Profeter, 42, 71, 80

Samhørighed, 24, 43, 60

Selvhjulpethed, 40, 62

Templer, 42, 71

Tiende, 10

Tilgivelse, 48, 72

Tro, 4, 40, 42, 44

Vidnesbyrd, 56, 68, 71

Vor himmelske Fader, 34, 43

Åbenbaring, 41, 50

TROSSKILDRINGER

»Der kan komme meget godt ud af sygdom,« siger Michael, der lider af en nyrefejl. Fordi hans sygdom har øget hans taknemmelighed for evangeliet, siger han, »det er en god prøvelse.«

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Michael Isaac

Bydgoszcz i Polen

Til at begynde med var jeg vred.

»Hvorfor mig?« spurgte jeg.

»Jeg har tjent dig, Herre.« Efter et stykke tid forstod jeg. I skrifterne står der: »Den, der har tro på mig til at blive helbredt og ikke er bestemt til at dø, skal blive helbredt« (L&P 42:48).

Medlemmerne af Kirken bliver ved med at bede for mig, men mit helbred bliver værre. De tænker, at deres bønner ikke bliver hørt, men de bliver hørt, for de bliver bedre mennesker, og jeg kan mærke den kærlighed, de viser mig.

Selvom jeg blev rask, hvor meget længere ville jeg så have tilbage i min alder? Alligevel ligger der meget forude for mig.

Jeg har Kirken. Jeg har en måde at kontakte Gud på gennem bøn, faste og alle de ting, vi gør. Hvad behøver jeg mere?

Sommetider siger jeg til mig selv: »Måske er det derfor, jeg er syg – så jeg kan lære, hvor stor en sag jeg er en del af.«

LÆS MERE

Lær mere om, hvad præsident Russell M. Nelson siger om at møde livets udfordringer med håb og kraft på lds.org/go/10185.

I kan finde flere trosskildringer på lds.org/go/18.

Principper for omsorg

FÅ HJÆLP TIL AT HJÆLPE ANDRE

*Hvordan involverer vi andre, når vi har brug for hjælp i vores indsats for at drage omsorg?
Deltag i omsorgsinterviews og rådsmøder på den første søndag.*

Da Kathy blev bundet til en kørestol på grund af sklerose, fik hun brug for hjælp hver aften til at komme fra sin stol og over i sin seng. Det var for stor en opgave for hvilket som helst medlem alene. Så ældsternes kворum rådførte sig om hendes situation og besluttede at lave et skema for at hjælpe hende hver aften.¹

Når vi kommer til kundskab om behovene og styrkerne hos dem, vi tjener, finder vi måske ud af, at vi har brug for hjælp til at møde deres behov. Omsorgsinterviews og rådsmøder på den første søndag er to muligheder for at drøfte, hvordan man passende kan involvere andre.

Omsorgsinterviews

Disse kvartalsvise interviews mellem omsorgssøstre og hjælpeforeningspræsidentskabet eller omsorgsbrødrene og ældsternes kворumspræsidentskab er den eneste *formelle* rapportering, vi laver omkring dem, vi drager omsorg for. Et omsorgsinterview er en mulighed for, at man i det mindste

kvartalsvis (1) rådfører sig om styrker, behov og udfordringer hos de tildelte familier og enkeltpersoner og (2) afgør, hvilke behov som kворummet, Hjælpeforeningen eller menighedsrådet kan hjælpe med og (3) lærer af lederne og får opmuntring i omsorgsindsatsen.

Ældsternes kворumspræsident og hjælpeforeningspræsidenten taler direkte med biskoppen om presserende behov og modtager råd og vejledning fra ham.

I kan finde mere information om omsorgsinterviews på ministering.lds.org.

Gør omsorgsinterviewene meningsfulde

For at understøtte præsident Russell M. Nelsons udtalelse om, at omsorgsindsatsen vil blive det hængsel på, hvilken Kirkens kurs vil svinge, har ældste Gary E. Stevenson fra De Tolv Apostles Kворum sagt: »Virkeliggørelsen af hans vision ... kan måske forudsiges af, hvor godt de omsorgsdragende brødre og søstre bliver undervist og engageret ved omsorgsinterviewene.«²

Hensigten med artiklerne »Principper for omsorg« er at lære os at tage os af hinanden – ikke at de skal deles som et budskab. Når vi lærer dem, vi tjener, at kende, vil Helligånden tilskynde os til at vide, hvilket budskab de eventuelt kan have brug for udover vores omsorg og medfølelse.

JESUS INDDROG ANDRE

Jesus bospiste en folkemængde på 5000 med fem bygbrød og to små fisk. Læs Johannes 6:5-14 for at se, hvor mange gange Frelseren inddrog andre i denne omsorgsfulde handling.

Fire råd til brødre og søstre, der drager omsorg:

- Kom til interviewene og søg råd. Vær rede til at lære.
- Vær forberedt på at drøfte behov, som I måske har brug for hjælp til at møde.
- Fokusér på den enkeltes styrker og evner og ikke blot på behov.
- Kontakt stavspræsidentskabet for at få råd mellem de kvartalsvise interviews, når der er behov for det.

Fem råd til ledere:

- Interviewene behøver ikke at være lange, men sæt tid nok af til at mødes på et sted, der gør, at det kan blive en meningsfuld samtale.
- Benyt lejligheden til at drage omsorg for den bror eller søster, der drager omsorg.
- Stil ikke spørgsmål, der giver indtryk af, at du blot tæller besøg eller hvor mange gange de har haft kontakt (»Har I fået udvist noget omsorg?«). Stil spørgsmål, der underbygger ønsket adfærd (»Hvilken tilskyndelse har I fået, når I har bedt for familien? Hvad der skete der, da I handlede på de tilskyndelser?«).

- Lyt opmærksomt og tag noter.
- Rådfør jer med hinanden. Omsorgsmakkere er berettiget til åbenbaring omkring dem, som de har fået til opgave at drage omsorg for.³

Spørgsmål og svar omkring og omsorgsinterviews

Hvad er et omsorgsinterview?

Det er en samtale mellem omsorgsdragende brødre og ældsternes kvorumspræsidentskab eller mellem omsorgsdragende søstre og hjælpeforeningspræsidentskab i en ramme, der gør dem i stand til at søge og modtage inspiration fra Helligånden. Som resultat kan omsorgsdragende søstre og brødre blive inspireret til at våge over, elske, undervise og trøste på en kristuslignende måde.

Behøver man at være personligt til stede ved disse kvartalsvise interviews?

Normalt gør man, men de kan afholdes telefonisk eller som et online-møde, når det er for upraktisk at mødes ansigt til ansigt. Almindeligvis bør begge makkere deltage i interviewet, når det er muligt.

Hvad er formålet med et omsorgsinterview?

Omsorgsinterviews er en mulighed for omsorgsbrødre og søstre til at gennemgå situationer, lægge planer for fremtiden og få hjælp til de enkeltpersoner og familier, de drager omsorg for. Det er en chance for at tale om, hvilke ressourcer kvorummet og Hjælpeforeningen kan stille til rådighed.

Hvordan håndterer jeg fortrolige eller personfølsomme emner?

Omsorgsbrødre og søstre videregiver kun fortrolige oplysninger til ældsternes kvorumspræsident eller hjælpeforeningspræsidenten – eller direkte til biskoppen. Fortrolige eller personfølsomme oplysninger bør ikke videregives ved rådsmøderne på den første søndag.

I kan finde oplæringsvideoer med omsorgsinterviews på ministerium.lds.org.

At rådføre sig om andres behov er en del af selve kernen i omsorgsinterviewene. Se også artiklen om principper for omsorg, »Rådfør jer om deres behov«, i septemberudgaven af Liahona.

Rådsmøder på den første søndag

Udover omsorgsinterviews er rådsmøderne på den første søndag en anden mulighed for at inddrage andre i omsorgsindsatsen. Ved Hjælpeforeningens møder og ældsternes kvorumsmøder kan der komme inspiration til dem, der deltager, gennem Ånden og fra andre i gruppen.

Formålet med et rådsmøde er at

- »sidde i råd sammen om lokale ansvar, muligheder og udfordringer
- lære af hinandens indsigt og erfaringer og
- planlægge, hvordan man handler på tilskyndelser fra Ånden.«⁴

Rådsmøder er mere end drøftelser: møderne fører til, at vi som individer eller gruppe handler, som vi bliver inspireret til af Ånden. Medlemmerne kan føle et ønske om at fremme Herrens værk som følge af disse møder.

Opfordring til at handle

»Det er vores bøn i dag,« har ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum sagt, »at hver eneste mand og kvinde – og de ældste af vores unge mænd og unge piger – vil [være] mere opsat på at drage hjertelig omsorg for hinanden, alene motiveret af Kristi rene kærlighed.«⁵ ■

NOTER

1. Se *Mormon Messages*-video »Lift«, lds.org/media-library.
2. Gary E. Stevenson, i »Ministering Interviews«, video, ministering.lds.org.
3. Se Russell M. Nelson, »Omsorg«, *Liahona*, maj 2018, s. 100.
3. *Kom, følg mig – til det Melkisedekske Præstedømme og Hjælpeforeningen*, i *Liahona*, nov. 2017, s. 140; er også tilgængelig på comefollowme.lds.org.
4. Jeffrey R. Holland, »Vær hos dem og styrk dem«, *Liahona*, maj 2018, s. 103.

DET GÅR TIENDEPENGENE TIL

Hvad sker der med de penge, I betaler i tiende?

I tjener penge.

I giver 10 procent af jeres indkomst i tiende (se L&P 119).

I giver jeres tiende til et medlem af biskoprådet eller grenspræsidentskabet eller donerer den online på donations.lds.org.

Ved Kirkens hovedsæde udgør Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum og Det Præsiderende Biskopråd det råd, der anviser, hvordan tiendemidlerne bruges (se L&P 120). Som anvist af Herren, træffer de inspirerede beslutninger om, hvordan de hellige tiendemidler skal anvendes.

TIENDE MÅ BRUGES TIL:

Opførelse og vedligeholdelse af templer, kirker og andre kirkeejede bygninger.

Drift af Kirkens uddannelsesprogrammer

Tryk af skrifterne og andre materialer

Udførelse af slægtsforskning

Velfærdstjeneste og humanitær indsats

Missionering

Kirkeaktiviteter, der fremmer deltagelsen blandt menighedernes medlemmer

LÆR MERE

- David A. Bednar, »Himlens vinduer«, oktoberkonferencen 2013.
- Malakias 3:7-18
- »Tiende«, *Tro mod sandheden*, 2005, s. 153-154

Af ældste
D. Todd
Christofferson
De Tolv Apostles
Kvorum

ÆLDSTE GERRIT W. GONG: Elsk Herren og stol på ham

Som nygift studerende på en overbygningsuddannelse på Oxford University i England lærte Gerrit W. Gong af personlig erfaring, at når vi elsker Herren og stoler på ham, vil han hjælpe, vejlede og styrke os.

Gerrit var studerende på Rhodes-programmet, og han arbejdede på at færdiggøre to eksaminer, den ene var en doktorgrad. På samme tid tjente han i biskoprådet i Oxford Menighed. Han og hans hustru, Susan, huskede på et råd, som ældste David B. Haight (1906-2004) fra De Tolv Apostles Kvorum gav, da han viede dem i templet i Salt Lake City. »Han sagde, at vi altid skulle have en kaldelse,« siger ældste Gong. »Vi vidste, at stolede vi på Gud og gjorde vores bedste, så ville han hjælpe os.«

Gerrit og Susan modtog »himmelsk hjælp og inderlig barmhjertighed,« siger han. Mens Gerrit fortsatte i biskoprådet, fuldførte han alle de akademiske krav til en doktorgrad, bortset fra sin afhandling. Han bad biskoppen i menigheden, Alan Webster, om en præstedømmevelsignelse. I velsignelsen fik Gerrit dette løfte: »Fortsæt med at gøre alt, du kan, så vil Herren velsigne dig.«

To medlemmer af menigheden var erfarne advokatsekretærer, og de indvilligede i at hjælpe med at maskinskrive hans manuskript, og Gerrit blev i stand til at gøre sin afhandling klar i løbet af få måneder. Så rent faktisk klarede han at tage både en kandidatgrad og en doktorgrad

på lidt over tre år. Da han var færdiguddannet, takkede han ja til en forskerstilling på universitet. Hans oplevelse på Oxford styrkede hans tillid til Herren, en tillid der har varet ved til denne dag og fortsat vil velsigne Gerrit W. Gong nu, hvor han tjener i De Tolv Apostles Kvorum.

Brød og fisk

»Herren er god og nådig og stræber efter at velsigne os,« siger ældste Gong. »Hvis vi gør vores bedste, vil han gøre os i stand til at gøre mere, end vi ellers kunne. Det er ligesom med surbrødene og fiskene, som Herren fik til at række. Herren tager det forhåndenværende og gør det til så meget mere, end vi selv kunne have gjort.«

Princippet om brødene og fiskene gælder også i forbindelse med at lære, siger han. »Selv når det ikke er muligt at få en formel uddannelse, er det ånden ved at lære, der er det afgørende, for det at lære er evigt. Vi kan alle uagtet vores situation søge lys og sandhed. Når vi gør det, vil Herren hjælpe os med at finde det.«

Pagtsbånd

Mens ældste Gong var i Oxford, lærte han et andet evangelisk princip, et han kalder for »pagtsbånd.«

»Efterhånden som vi kommer Herren nærmere, kommer vi også hinanden nærmere,« siger

Ældste Gong tilskriver sine forældre, Jean og Walter, og hustruen, Susan, meget af sin lykke. Forældrenes hjem var »fyldt med en dyb ærbødighed for Guds kærlighed til alle hans børn,« siger han. Da ældste Gong mødte sin hustru for første gang, følte han, at han altid havde kendt hende.

»Vi sad sammen i højrådet, da du sad der,« og det går begge veje,« siger ældste Gong. »Jeg er taknemmelig for en stavspræsident og et menighedsråd, der hjalp mig som ung biskop. Vi står alle i gæld til vores forældre, svigerforældre, naboer, missionspræsidenter, søstre og præstedømmeledere, der er venlige imod os, vejleder og opfordrer os til at komme til Kristus.«

Familiearv

Ældste Gong kan spore sin slægtshistorie 34 generationer bagud til den første Dragon Gong, der blev født år 837 e.Kr. Ældste Gongs bedsteforældre emigrerede fra Kina til USA.

han. »I Oxford satte Susan og jeg lige så stor pris på vores erfaringer i menigheden som vores akademiske erfaringer. Mange af mine nærmeste venner er stadig mennesker fra menigheden i Oxford.«

Blandt disse venner er Tim og Katherine Witts, der husker, at de tog i templet sammen med Gong-parret. »Jeg husker tydeligt, at bror Gong tog sit ur af, så han ikke blev distraheret eller ophængt af tiden, når han havde med evige ting at gøre,« siger søster Witts. »Den lille handling har hjulpet mig til være mere hengiven i min tempeltjeneste.«

Gong-parret mødes ofte med venner, de kender igennem evangeliet. »Folk siger for eksempel:

Ældste Gongs mor, Jean, sluttede sig som teenager til Kirken på Hawaii, og hun kom senere på Brigham Young University i Provo, hvor hun boede hos Gerrit de Jongs familie. Han var den første dekan for College of Fine Arts. »Familien de Jong hjalp mig med at forstå, hvad en evangelisk familie er,« siger hun.

Efter BYU kom Jean på Stanford University i Palo Alto i Californien, hvor hun mødte Walter A. Gong. »Han var allerede kristen og forstod hurtigt, hvad det gengivne evangelium havde at tilbyde,« fortæller Jean. Han tilsluttede sig Kirken, og et år senere blev de gift i templet i Salt Lake City. Begge blev de undervisere og samlet brugte de mere end 70 år på at undervise.

»Far blev også patriark,« fortæller ældste Gong, »og fordi der blev givet patriarkalske velsignelser i vores hjem, blev vores hjem fyldt med en dyb ærbødighed for Guds kærlighed til alle hans børn.«

Den 23. december 1953 blev det første af Jean og Walters tre børn født i Redwood City i Californien. »Han fik navnet Gerrit, som er hollandsk, til ære for Gerrit de Jong,« forklarer Jean. »Hans mellemnavn er Walter til ære for hans far. Og vores slægtsnavn er kinesisk, hvilket er for at ære hans arv.«

Jean siger, at Gerrit var hensynfuld over for sine yngre søskende, Brian og Marguerite. »Han syntes om at hjælpe dem,« siger hun, »selv med små ting som at lære dem at snøre deres sko.« Hun husker, hvordan hun en dag kom hjem fra kirke og overhørte Gerrit og Brian tale med hinanden om, at de syntes, at en tale ved nadvermødet var kedelig. »Så jeg gav dem en udfordring: »Hold selv en bedre tale.« De tog udfordringen op og begyndte at lægge mere mærke til alle talerne,« siger hun.

Som teenager elskede Gerrit at tage på vandretur med oppakning sammen med de andre

Fra venstre: Marjorie og Gordon B. Hinckley ønskede Gerrit og Susan tillykke ved deres bryllupsreception. Som missionær i Taiwan underviste ældste Gong en familie, og flere år senere mødte han som generalautoritet en dreng, der var søn af en datter i den familie. I Vietnam malede ældste og søster Gong et vægmaleri for at sprede glæde for børn med vanskeligheder. Medlemmer af familien Gong mødtes med dem, der havde hjulpet med vægmaleriet i Vietnam.

unge mænd i menigheden. Wally Salbacka, en livslang ven, husker særligt en hyttetur. »Jeg var af sted med Gerrit og hans bror, Brian, og en ven, der ikke var medlem af vores kirke. Af en eller anden grund begyndte vi at synge salmer. Gerrit sang melodistemmen, Brian sang tenor og jeg sang bas. Jeg tror, at vi sang 10 eller 20 salmer, bare fordi vi var glade for at synge. Det var en god oplevelse. Vores ven blev imponeret.«

Bror Salbacka husker også, at Gerrit på deres high school spurgte cheerleadererne,

om de ville føre an i et tavst hepperåb for skolens skakhold. »Han overbeviste dem om, at moralsk støtte var godt for alle,« fortæller han, »og de kom faktisk til en kamp!«

Efter high school kom ældste Gong på Brigham Young University. Fra 1973 til 1975 tjente han som missionær i Taipei-missionen i Taiwan, hvorefter han vendte tilbage til BYU, hvor han i 1977 fik en bachelorgrad i asiatiske studier og almene studier.

Kurmageri og ægteskab

Efter sin mission meldte ældste Gong sig frivilligt til at arrangere foredrag søndag aften på missionærskolen i Provo i Utah. De foredrag

hjælp missionærene, der skulle til Taiwan, til vide mere om folket, skikkene og kulturen der. En af missionærene var søster Susan Lindsay fra Taylorsville i Utah, hun var datter af Richard P. og Marian B. Lindsay. Bror Lindsay var medlem af De Halvfjerds' Andet Kvorum. »Jeg følte, at jeg altid havde kendt Susan,« siger ældste Gong.

To år senere og nogle måneder efter Susan var vendt tilbage til BYU efter sin mission, var Gerrit i Provo med sin familie. Hans far underviste på universitetet og Gerrit havde planlagt at være der i to uger. Besøget blev forlænget til fire uger, og Gerrit datede Susan hver dag. Så skulle Gerrit i praktik på Hawaii, inden han vendte tilbage til Oxford.

»Vi kurtiserede fra hver sin ende af jorden,« mindes ældste Gong. »Jeg prøvede at studere i England, mens jeg lærte alt det om hende, jeg kunne, fra tværs over Atlanterhavet.«

»Vi blev forlovet over telefonen,« siger søster Gong.

»Han kom hjem igen til thanksgiving, og vi blev gift

den første dag, templet havde åbent i det nye år.« To uger senere fløj de til England for at begynde et nyt liv sammen.

»Når folk bliver gift, taler man om, at to familier bliver en,« siger ældste Gong. »Og sådan har det virkelig været for mig. Jeg føler mig som en del af familien Lindsay, ligesom jeg er en del af familien Gong.«

En stjernekarriere

Efter en kort tid på fakultetet i Oxford skiftede Gong karriere til den politiske administration i Washington D.C. i USA. I 1984 arbejdede han som en del af kampagneteamet for genvalg af Reagan-Bush, hvor han delte kontor med Mike Leavitt, som senere blev guvernør i Utah. »Gerrit var opmærksom og eftertænksom,« siger bror Leavitt, »men skilte sig ud ved sin udsøgte venlighed.«

I 1985 arbejdede Gerrit som særlig assistent for udenrigsministeren i det amerikanske udenrigsministerium. I 1987 blev han rådgiver for den amerikanske ambassadør i Beijing i Kina. Og fra 1989 til 2001 arbejdede han i forskellige stillinger ved Center for Strategic and International Studies i Washington D.C. i USA. Derpå vendte han tilbage til den akademiske verden, da han tog imod en stilling som assistent for direktøren for strategisk planlægning på BYU. Han arbejdede ni år i den egenskab.

Carri Jenkins, assistent for direktøren for BYU's eksterne kommunikation, sad på kontoret ved siden af. Hun husker Gerrit Gongs evne til at opmuntre folk omkring sig. »Havde man ikke tillid til, at man kunne påtage sig en svær opgave, så havde han tilliden for en,« siger hun. »Han gjorde alt i sin magt for at rådgive en, give en håb og selv prøve at gå fremad og bevise, at man selv kunne.«

Delstatsdommer Thomas B. Griffith, der både kender ældste Gong fra Washington og fra BYU, beskriver omgangen med ham på denne måde: »Når samtalen var slut, indså man, at alt fokus havde været på dig. Han er meget dygtig til at lytte. Og han stiller spørgsmål, der får en til at tænke.«

Cecil O. Samuelson, emeritus halvferdser-generalautoritet og tidligere rektor på BYU, siger, at ældste Gong »generelt er stille, men hjulene var altid i gang.«

Familielivet

Gerrit og Susan Gong blev forældre til fire sønner – Abraham, Samuel, Christopher og Matthew – der er vokset op under mange forskellige omstændigheder.

»Mens vi boede i Beijing, fik vores børn den velsignelse at blive hinandens bedste venner,« siger ældste Gong.

»På den ene side fik de muligheden for se mere af verden,« tilføjer søster Gong. »På den anden siden knyttede det os tættere sammen som familie. Vores drenge siger stadig, at det bedste, vi som forældre har gjort, var at give dem brødre.«

»Engang gjorde vi brug af vores bonuspoint hos flyselskaberne,« siger ældste Gong. »Hver person fik lov til at vælge en destination. Vi begyndte i Washington D.C., hvor vi boede, så tog vi til England, til Tjekkiet, Grækenland, Tyrkiet, Indien, Kina og Japan.

Vi havde en fast regel på den tur,« siger Susan. »Hvorend vi tog hen, så spiste vi det, som de lokale spiste.« Til sidst i Japan, da turen var ved at være forbi, fortalte ældste Gong sine sønner, at han ville tage dem med til et sted, hvor de var berømte for deres oksekød. På McDonald's konsumerede fire sultne drenge og deres forældre 17 hamburgere!

»Både mor og far sætter værdsætter, at man lærer af erfaring,« siger Abraham. »Far tror meget på, at oplevelser

former mennesker, inklusive hele kulturer.« Abraham bemærker også, at hans far »taler forsigtigt, for han er er nødt til at tro fuldt og fast på det, han siger.«

Sam husker, at »selvom far havde så travlt, som han havde, da han arbejdede i udenrigsministeriet, tog han sig hver aften tid til at forberede og træne mig til en matematikkonkurrence i tredje klasse, der hed »Challenge 24«, som jeg gerne ville deltage i. Han sagde, hvis jeg vandt, ville vi holde fest med soft ice og 24 slags toppings.« Sam klarede den frem til den nationale slutrunde, men han vandt ikke. Familien Gong fik soft ice alligevel. Men det var ikke let at finde 24 slags toppings – en af dem var tørret kød.

Christopher og Matthew fortæller, at de »påskønner den tillid, kærlighed og hengivenhed, vores forældre har.« Det er en kærlighed, ældste og søster Gong har til hinanden og til hver af deres sønner og den udvidede familie.

»Udover at være en hengiven far er Gerrit en hengiven søn og bror,« siger Susan. »Det er vigtige roller for ham. Han hjælper os med at forstå, at familierelationer er det vigtigste af alt.«

Kirkeerfaring

Selvom ældste Gong havde travlt med sin karriere og familie, fortsatte han villigt med at tjene i Kirken, han passede kaldelser som høj-rådsmedlem, højpræsternes gruppeleder, stavens søndagsskolepræsident, seminarlærer, biskop, stavens missionspræsident, stavspræsident og områdehalvfjerdser.

Hvadend han er blevet kaldet til at gøre og i sit familieliv, har han konstant udvist visse karaktertræk. »Han ser alle som en søn eller datter af vor himmelske Fader,« siger søster Gong. »Men fremfor alt elsker han Herren. Han ønsker

Fra venstre: I Thailand mødtes ældste Gong med hans højhed Francis Xavier Kardinal Kriengsak Kovithavanij, den katolske ærkebiskop i Bangkok. Ældste Gong er glad for at tage på endagsture med sine sønner som denne i Canada med sønnen Sam. Ældste Gong delte sine tanker om Livets brød med seminar- og institutlærere i 2017. Søster Gong aflægger besøg hos cambodjanske medlemmer.

virkelig af hele sit hjerte at opbygge riget og velsigne vor himmelske Faders børn.«

Og han beundrer sin hustru. »Hvadend jeg bliver bedt om at gøre, er Susan ved min side,« siger han. »Hun kan omgås alle og er orienteret mod andre mennesker. Hun har altid været villig til at tage nye steder hen og prøve nye ting, og det er jeg taknemmelig for.«

Tjeneste som halvfjerdser

Den 3. april 2010 blev ældste Gerrit W. Gong opretholdt som generalautoritet og

halvfjerdser. Han blev knyttet til det asiatiske områdepræsidentskab, der har hovedkvarter i Hong Kong. Senere blev han præsident for Det Asiatiske Område. Den 6. oktober 2015 blev ældste Gong opretholdt til De Halvfjerdser Præsidium, hvor hans internationale erfaringer fortsatte, blandt andet med områdeevalueringer i forskellige dele af verden blandt andet i Afrika og Centralamerika.

»Man møder og kommer til at elske de hellige på alle de steder,« siger han. »Man føler sig velsignet, når folk fortæller dig om deres tro, for deres erfaring med Gud virker i deres liv og bliver en del af at forstå, hvem Gud er, og hvordan han elsker hver eneste en af os.«

»Når vi sender ældste Gong ud i hvilken som helst situation, så føler de involverede, at de har fået en ny ven,« siger præsident Russell M. Nelson. »Han har et højt niveau af kundskab, men han er ydmyg. Han kan omgås mennesker på alle niveauer. Og han er altid velforberedt og meget overbevisende.«

Kaldet som apostel

Da præsident Nelson præsenterede ældste Gong for kaldelsen til at tjene som medlem af De Tolv Apostles Kvorum, tog profeten »kærligt ... mine hænder i sine med min kære Susan ved min side og viderebragte denne hellige kaldelse fra Herren, som gjorde mig målløs« (»Kristus dødens lænker brød«, *Liahona*, maj 2018, s. 97). Ydmygt, men helt overbevist om sin kærlighed og tillid til Herren accepterede ældste Gong kaldet. Han blev opretholdt den 31. marts 2018. Han er blevet omhyggeligt forberedt af Herren og vil nu tjene som et særligt vidne »om Kristi navn i hele verden« (L&P 107:23). ■

Af ældste Neil L. Andersen

De Tolv Apostles
Kvorum

ÆLDSTE ULISSES SOARES: En mand uden svig

I begyndelsen af sin tjenestegerning, da Kristus udvalgte sine apostle, så han Nathanael komme imod sig. Han så straks Nathanaels godhed og sagde: »Se, dér er sandelig en israelit, som er uden svig.«¹

Jesus vidste, at Nathanael var en mand, der var ren af hjertet, med ærlige motiver og uden hykleri eller falskhed. Herren elsker denne egenskab af retskaffenhed og integritet, og han kaldte Nathanael som apostel.²

Ulisses Soares er ligesom Nathanael var, og Frelseren har også kaldet ham.

»Mine forældres lys«

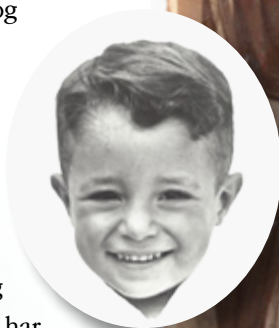
Ulisses, den yngste af fire brødre, blev født i São Paulo i Brasilien den anden oktober 1958. Han kommer fra beskedne kår, men hans forældre, Aparecido og Mercedes Carecho Soares, var hæderlige, hårdt arbejdende mennesker, der lyttede oprigtigt til missionærerne. De sluttede sig til Kirken i 1965, da Ulisses var seks år gammel.

»Jeg har aldrig oplevet, at bror Aparecido har misset et møde,« siger Osiris Cabral, der tjente som stavspræsident, da Ulisses var en ung mand. »Mercedes var også meget trofast. Ulisses har arvet sine forældres hengivenhed.«

Ulisses' naturligt gode hjerte blomstede op, efterhånden som han lærte om Herrens veje. »Jeg voksede op i Kirken i mine forældres lys,« siger ældste Soares. Da han fulgte det lys, voksede hans vidnesbyrd sig stærkere trods modgang.

»Jeg var det eneste medlem af Kirken på min skole, og de andre drenge forsøgte altid at få mig ned med nakken og presse mig til at gøre forkerte ting,« siger han. »Jeg var nødt til at lære at beskytte mig selv over for de udfordringer, men jeg stolede altid af hele mit hjerte på, at Herren ville hjælpe mig. Som ung lærte jeg, at hvis man gør sin del, så vil Herren gøre sin. Men man er nødt til at holde fast i hans hånd og i hans evangelium.«

Da Ulisses var 15, bad hans biskop ham om at undervise de unge i Søndagsskolen. En lektion, han gav, handlede om at få et vidnesbyrd om evangeliet. Ulisses havde studeret Mormons Bog og altid følt, at Kirken var sand,

og han troede på Frelseren Jesus Kristus.

Da han forberedte lektionen, fik han et stærkt ønske om at bære vidnesbyrd for sin klasse om, at evangeliet er sandt. »Jeg studerede og bad inderligt,« mindes ældste Soares. »Efter jeg var knælet ned, kom der den dejligste følelse i mit hjerte, en sagte stemme, der bekræftede, at jeg var på rette spor. Den var så stærk, at jeg aldrig kunne sige, at jeg ikke ved.«

Efterhånden som Ulisses blev mere voksen, lærte han, at dersom han gjorde mere, end der blev forventet eller bedt om, ville Herren velsigne ham i overflod. Det lærte han, da han forberedte sig på at tage på mission. Under

Ulisses Soares »voksende op i Kirken ved at følge sine forældres lys«, Aparecido og Mercedes Soares (venstre). Eftersom Ulisses stolede på Herren trods modgang, lærte han allerede som dreng at holde fast i Frelseren og hans evangelium.

deres lønningsregnskab.

Efter han havde bestået en svær adgangseksamen, begyndte han at læse på en teknisk skole om aftenen. Hver måned betalte han sin tiende og lagde penge til side til sin mission. Efter et år blev han forflyttet til firmaets regnskabsafdeling.

»Det er sådan, jeg sparede penge op til at betale for min mission,« siger ældste Soares. »Og hver måned i de tre år, inden jeg tog af sted, købte jeg noget, jeg havde brug for – en skjorte, et par bukser, et par sokker, et slips, en kuffert.« Han havde også brug for og modtog stor kærlighed og støtte fra sine forældre og lokale ledere.

interviews med Ulisses understregede hans biskop vigtigheden af at lyde buddene og leve værdigt. Han understregede også den økonomiske forberedelse.

I dag bidrager alle missionærer fra Brasilien til deres missionsudgifter og der er mange familier, der yder bidrag. Da Ulisses nærmede sig missionæralderen, besluttede han sig for, at han ville tjene alle de penge, han havde brug for som missionær. Han drog fordel af den høje arbejdsmoral, han havde tilegnet sig i sin fars lille virksomhed, og udrustet med evnen til at skrive hurtigt fandt han et dagjob, hvor han hjalp et firma med at forberede

Ulisses blev kaldet til Rio de Janeiro-missionen i Brasilien. Den første del af sin mission tjente han under præsident Helio da Rocha Camargo, der senere blev den første generalautoritet fra Brasilien. Ulisses begyndte sin mission i starten af 1978. Det første tempel i Latinamerika blev indviet senere samme år i São Paulo af præsident Spencer W. Kimball (1895-1985).

I januar 1980 blev Ulisses og hans makker, der heller ikke havde modtaget sin tempelbegavelse, sat ombord på en bus i Rio de Janeiro for at køre otte timer til templet i São Paulo i Brasilien. Ulisses' forældre og søskende mødte ham der, og familien Soares blev besejlet for tid og al evighed. Ulisses har aldrig glemt de fem timer, de havde sammen i templet i São Paulo. Senere den dag vendte han og missionsnærkammeraten tilbage til missionsmarken.

Sæt Gud først

Ulisses oplevede succes på sin mission, hvilket styrkede hans vidnesbyrd yderligere. Da han vendte hjem, fandt han et job og begyndte at studere regnskab og økonomi på et lokalt universitet.

Han havde været hjemme omkring syv måneder, da han løb ind i »søster Morgado« til en fest for flere stave. Han havde tjent som hendes zoneleder i et stykke tid, og de to brugte hele aftenen på at blive opdateret på hinanden og udveksle missionærhistorier. Tre uger senere begyndte de at komme sammen.

Rosana Fernandes Morgado var otte år, da hendes storesøster, Margareth, begyndte at tage hende med i kirke. Senere fik de to trofaste unge undersøgere lov af deres far til at blive døbt, men de skulle begge vente, til de var 17 år. Rosana kom i kirken i ni år, inden hun fik lov til at blive døbt.

Ældste Soares tilskriver sin hustru, Rosana, alt det gode i sit liv. Parret blev gift i 1982 (yderst til højre), to år efter at de tilfældigt mødtes, efter de havde tjent i Rio de Janeiro-missionen i Brasilien.

Ældste Soares med Rosana i 2000 (foroven); med sin familie (nederst til højre) og som fuldtidsmissionær i 1979 (øverst til højre), med det nye medlem Eliezer Wagner de Souza Santos og hans forlovede (nu hustru), Regina. Bror Santos tjener nu som præsident for Vila Velha Stav i Brasilien i delstaten Espírito Santo. Kim Pickett, ældste Soares' makker, skimtes i baggrunden.

Ulisses boede i den nordlige del af São Paulo, og Rosana boede med sine forældre i byens sydlige del. At rejse tværs igennem byen tog to til tre timer med bus og undergrundsbane. Heldigvis boede Margareth og hendes mand, Claudio, tæt på hendes forældres hjem.

»Når Ulisses kom på weekend for at date Rosana, var det hårdt for ham at skulle så langt hjem sent om aftenen,« mindes ældste Claudio R. M. Costa, områdehalvfjerdsår, om sin kommende svoger. Så han og Margareth inviterede Ulisses til at overnatte hos dem efter

hans stævnemøder. »Vi adopterede ham en tid,« tilføjer ældste Costa.

»Han sov på sofaen i vores stue,« siger søster Costa. »Vi var lige blevet gift, så vi havde ikke ekstra tæpper. Men han trak et gammelt gardin, som vi havde, over sig. Han var glad, fordi han kunne se Rosana igen den næste dag. Han var god ved min søster, og mine forældre syntes vældigt godt om ham.«

Ulisses og Rosana blev gift i templet i São Paulo i Brasilien den 30. oktober 1982.

Hvis man bruger blot et par minutter i selskab med ældste og søster Soares, bliver deres kærlighed, respekt og beundring for hinanden hurtigt tydelig. For ældste Soares har Rosana »været et eksempel på godhed, kærlighed og

fuldstændig hengivenhed over for Herren og over for mig og min familie.«³ For søster Soares er Ulisses »en gave fra himmelen.«

Søster Soares tilføjer: »Han har altid været ekstrem ansvarlig og retfærdig, han har altid taget sig godt af vores familie og han har altid behandlet mig meget godt. I alle sine kirkekaldelser har han gjort sit bedste. Han går og gør. Han sætter de ting, der hører Gud til, først i sit liv. Jeg forelsker mig i ham igen og igen, fordi jeg ved, at når han sætter Guds ting først, sætter han også mig først.«

Om sin hustru siger ældste Soares: »Hun er en ægte helt og inspiration i vores familie. Hun er kærlig, venlig og tålmodig med alle. Hun samler vores familie, og hun ser det gode i alle. Hun har bidraget enormt til det, der er sket i mit liv. Om mit kald til De Tolv Apostles Kvorum har jeg drillet hende og sagt: Jeg bebrejder dig for dette, for du har gjort så meget af evangeliets kraft større i mit liv.«

Et stort hjerte

Gustavo, som er deres ældste barn, husker en aften, hvor han som barn ikke adlød sine forældre og sneget sig ud for at deltage i den årlige fest i deres nabolag i São Paulo, den er kendt som Festa Junina.

»Jeg befandt mig midt i en stor gruppe mennesker, der havde det sjovt, da mit navn blev råbt op oppe foran,« siger han. »Så var det, jeg så min far.«

Hans forældre havde været ude af sig selv af bekymring, men i stedet for at skælde Gustavo ud gav Ulisses ham et stort kram.

»Vi fik en alvorlig snak om, at jeg bare var forsvundet, men mine forældre behandlede mig med respekt,« mindes Gustavo. »Jeg følte mig beskyttet, og jeg vidste, at de virkelig elskede mig.«

Ulisses er meget hengiven over for sin familie. Til trods for sit travle arbejde og mange rejsedage i årenes løb har han taget sig tid til at opbygge en relation til sine børn.

Da ældste Soares blev opretholdt som medlem af De Tolv Apostles Kvorum den 31. marts 2018, var der nok ikke nogen, der blev mere overraskede end Gustavo og hans to søstre, Lethicia Caravello og Nathalia Soares Avila. Men hvis kærlighed, empati og ydmyghed kvalificerer et menneske til at være apostel, som de siger, kan de godt forstå, hvorfor Herren har kaldet deres far.

»Da Jesus kaldte sine apostle, valgte han ikke de meget vidende farisæerere, han valgte fiskere,« siger Lethicia. »Sådan er min far og mor. De stoler fuldt og fast på Herren, og han bruger dem til at udføre sit værk, for han ved, at de er uselviske, villige til at arbejde hårdt og ydmyge nok til at tåle irettesættelse.«

Deres fars »store hjerte« vil hjælpe ham i hans arbejde som en af Frelserens særlige vidner, tilføjer Nathalia. »Han har hjertet til det,« siger hun. »Han føler himlens indflydelse og han elsker alle og ønsker at gøre det rette.«

»Alting ordner sig«

Da ældste Soares tjente som missionspræsident i Porto-missionen i Portugal fra 2000 til 2003, blev han kendt for at bruge den portugisiske vending »Tudo vai dar certo« – alting ordner sig.

»Det lærte han os,« mindes Ty Bennett, en af hans missionærer. »Han lever sit liv med tro på og optimisme omkring, at når vi gør det, Herren ønsker af os, vil alting ordne sig.«

Han lærte også sine missionærer ikke at bruge ord som *svært* eller *umuligt*, siger Richard Shields, en anden af hans missionærer. »Vi omtalte tingene som »udfordringer.« Det råd har været med til at forme mit liv, da jeg har set på ting som »udfordringer, der skal overvindes frem for noget, der er »svært« eller »umuligt.«

En sådan tro og optimisme kommer ikke af et let liv. Bror og søster Soares kender ganske godt til skuffelsen ved at skulle undvære, trætheden ved lange dage og studier, udfordringer med dårligt helbred og hjer-tesorgen ved at abortere, få et dødfødt barn og miste søs-kende og forældre.

Men på livets rejse har de sat deres lid til ordene i ældste Soares' yndlingsskriftsted: »Vær du ydmyg, så skal Herren din Gud lede dig ved hånden og give dig svar på dine bønner.«⁴

»Udfordringer er en del af vores udvikling,« siger ældste Soares. »Men når vi er langmodige i lidelser, når vi lærer at overleve livets udfordringer, når vi forbliver trofaste,

vil Herren ære os og velsigne os med de velsignelser, han har lovet.«

Og når vi holder fast i jernstangen, vil Herren ikke efter-lade os alene, tilføjer han.

»Vedholdenhed i at holde fast i buddene, evangeliet, skrif-terne og Herren Jesus Kristus vil hjælpe os til at overvinde livets udfordringer,« vidner ældste Soares om. »Når vi knæler ned for at bede, vil Herren være med os, og han vil vejlede os. Han vil inspirere os til, hvor vi skal gå hen og hvad vi skal gøre. Når vi er lydige og ydmyge, besvarer Herren vores bønner.«

Hengiven discipel

Ulisses Soares er en kapabel og forberedt mand. Hans uddannelse, der omfatter en kandidatgrad i administration, forberedte ham til at arbejde som regnskabsfører og revisor for multinationale virksomheder i Brasilien. Den erfaring forberedte ham til at arbejde i Kirkens økonomiafdeling, hvilket til gengæld gjorde, at han i en alder af 31 blev en af Kirkens yngste direktører for timelige anliggender. Denne forberedelse kom ham til gavn som missionspræsident og i hans kaldelse som halvfjerds-generalautoritet den 2. april 2005.

Inden ældste Soares blev kaldet til at tjene i De Halvfjerdser' Præsidium, tjente han som råd-giver og dernæst præsident i det brasilianske områdepræsi-dentskab og som rådgiver i det sydøstlige område af Afrika. Der tjente han som rådgiver til ældste

Dale G. Renlund, der dengang var områdehalvfjerds. Ældste Renlund, der nu er medlem af De Tolv Apostles Kvorum, nød deres tid sammen.

»Ældste Soares er en fantastisk, pligtopfyldende og hengiven discipel af Jesus Kristus,« siger ældste Renlund. »Jeg kender ikke nogen, som mere ivrigt føler, at han er ude i Herrens ærinde. Hvis han bliver bedt om at gøre noget, så gør han det af hele sin styrke.«

Han fortæller, at ældste Soares hurtigt fattede kærlighed til de hellige i Afrika. En af hans første opgaver i området var at præsidere over en

Uanset om det er blandt de hellige i Peru (venstre), Ghana (nederst) eller andre lande, hvor ældste Soares har tjent, har han »let ved at elske mennesker,« siger ældste Claudio R. M. Costa.

stavskonference i Kananga i Den Demokratiske Republik Congo. »Da han vendte tilbage, kunne han ikke holde op med at tale om den godhed og hengivenhed, han havde set hos de mennesker, han havde mødt,« siger ældste Renlund.

Ældste L. Whitney Clayton, der tjente sammen med ældste Soares i fire et halvt år i De Halvfjerds' Præsidium, kalder ældste Soares for en mester i at skabe konsensus. »Han lytter og overvejer. Han er omhyggelig med, hvordan han leder møder, så alle vores stemmer bliver hørt, og det ikke bare er en gruppe af konkurrerende solister.«

Til trods for sit travle arbejde og mange rejseudrustede i årenes løb har ældste Soares altid sat sin hustru, sine børn og børnebørn (nederst til venstre) først i sit liv. Han har også taget sig tid til, sammen med sin hustru, at blive en dygtig kok (yderst til venstre).

Ældste Soares er beskeden omkring sin evne til at kommunikere på portugisisk, engelsk, spansk og fransk. Men den gave, der kræver konstant opmærksomhed, er en velsignelse for Kirken, siger ældste Clayton. Ældste Soares kan tale til størstedelen af Kirkens medlemmer på deres eget sprog.

»Ulisses har været leder, siden han var dreng,« siger ældste Claudio Costa om sin svoger. »Han er meget intelligent og meget kapabel, og han føler et ansvar for altid at gøre sit bedste. Han har let ved at elske dem omkring sig. Han har den sande discipels hjerte, og han har et sikkert vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus. Jeg elsker ham og er taknemmelig for at opretholde ham som Herrens apostel.«

Og ældste David A. Bednar, der taler på vegne af De Tolv Apostles Kvorum, tilføjer: »Ældste Soares er en ren, troskyldig og uskyldig discipel af Frelseren. Gennem lyset i hans ansigt, hans varme smil og hans graciøse facon er utallige personer og familier allerede blevet, bliver og vil blive inspireret med et større ønske om at følge Frelseren og leve efter forskrifterne i hans evangelium.«

I vores uddeling sagde Herren om Edward Partridge: »Hans hjerte er rent i mine øjne, for han er ligesom Nathanael fordum, i hvem der ikke findes sving.«⁵ Om Hyrum Smith sagde Herren: »Jeg, Herren, elsker ham på grund af hans hjertes retskaffenhed, og fordi han elsker det, der er ret i mine øjne.«⁶

Om Ulisses Soares kunne Herren sige det samme. ■

NOTER

1. Joh 1:47.
2. Se James E. Talmage, *Jesus Kristus*, s. 229-230, 234.
3. »Profeter taler ved Helligåndens kraft,« *Liahona*, maj 2018, s. 98.
4. L&P 112:10.
5. L&P 41:11.
6. L&P 124:15.

Det,
enhver biskop
ønsker, medlemmerne
i hans menighed ved

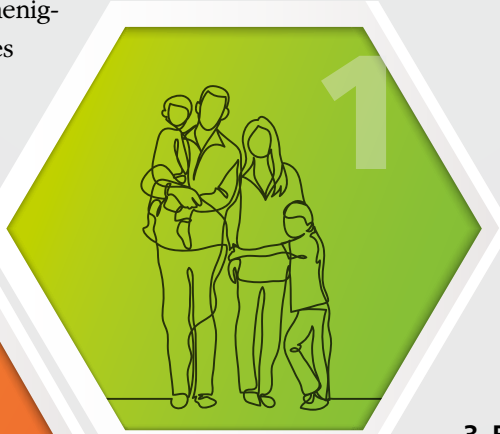
*Her er otte sandheder, jeg lærte,
da jeg tjente som biskop.*

Michael Meyers

Jeg har haft den vidunderlige mulighed at tjene som biskop. Under de år lærte jeg flere ting, end der kan opremses. Men jeg lærte også otte sandheder, som jeg tror er universelle. Selvom denne liste ikke dækker alt, er den mit forsøg på at fortælle, hvad enhver biskop håber, at medlemmerne i hans menighed ved.

1. Biskoppen elsker alle medlemmer i sin menighed reelt.

Den kærlighed, biskoppen har for sin menighed, er knyttet til den kærlighed, som vor himmelske Fader og Jesus Kristus har for enhver af os. Når biskopper ser ud over medlemmerne ved et nadvermøde, hviler der en medfølelse og empati over ham, der er ulig noget, han ellers har oplevet. Når en biskop rejser sig og fortæller, hvor meget han elsker medlemmerne af sin menighed, kommer det fra hjertet. I skal vide, at jeres biskop elsker jer, bekymrer sig om jer og hvordan I har det mere, end I ved.

2. Biskoppen styrkes fysisk, følelsesmæssigt og åndeligt af medlemmernes tro og bønner.

Biskoppen bruger utallige timer på sin kaldelse. Han tilbringer ofte mange timer i kirken om søndagen og andre aftener i ugens løb efter arbejde, hvor han besøger, interviewer og tager sig af medlemmerne i sin menighed.

Takket være medlemmernes tro og bønner er han i stand til at gøre det uge efter uge. Da jeg lige var blevet kaldet som biskop, fik jeg uvægerligt tårer i øjnene hver gang, jeg hørte et medlem bede Herren om »at velsigne biskoppen«. Jeres bønner i tro bliver virkelig besvaret, og biskoppen får og føler den styrkende støtte i disse bønner. Herren besvarer disse trosfyldte bønner med velsignelser over biskopperne i Kirken.

3. Biskoppen føler sig ofte ufatteligt utilstrækkelig i kaldelsen (selv efter tre og fire år).

Jeg har mødt meget få biskopper, som følte, at de virkelig var »beredt« til kaldelsen. Jeg ved dog, at »den, som Herren kalder, gør Herren egnet.«¹ Selvom en biskop ved, at han bliver gjort egnet, kæmper han også med følelsen af, at han aldrig kommer til at klare kaldelsen godt. Han vil gøre sit bedste for at give gode råd, når der er behov for det, for ikke at støde folk og for at være i harmoni med Ånden, men han vil til tider stadig være i tvivl om, at han opfylder sin kaldelse godt nok.

4. Guds Ånd kan virke gennem biskoppen, når han rådgiver menighedens medlemmer.

Når jeg bliver spurgt om, hvad jeg savner ved at tjene som biskop, fortæller jeg folk, at jeg savner den stærke indflydelse fra Ånden, der følger med kaldet som biskop. Uanset om det drejer sig om at trøste den, der har mistet en af sine kære, tale med dem, der har en utro ægtefælle eller kalde folk til omvendelse, så er den Ånd, der er tilgængelig for den trofaste biskop, Guds Ånd og åbenbarelsens ånd.

For nylig var der et tidligere medlem af menigheden, der bad mig om hjælp omkring nogle personlige sager. Hun var flyttet til en ny menighed og var ikke sikker på, at hun havde lyst til at gå til sin nye biskop og bede om råd. Jeg fortalte hende, hvad jeg har fortalt så mange, siden jeg er blevet afløst, at selvom jeg meget gerne ville hjælpe, så havde jeg ikke længere de nøgler, som en biskop har, og de nøgler kunne være afgørende for den støtte, hun havde brug for. Jeg foreslog, at hun talte med sin biskop. Jeg besøgte hende to uger senere, og hun sagde, at hun havde mødtes med sin biskop, og det var som om, han allerede vidste, hvad hendes problem var, og hvordan han bedst kunne hjælpe hende. Selvom biskoppen helt sikkert er fejlbarlig, inspirerer og vejleder Herren ham til at kunne velsigne folk med sine ord.

5. Biskoppen er et menneske, sommetider tager han fejl, og sommetider begår han fejl.

Biskopper er, når alt kommer til alt, almindelige dødelige. De har deres mangler, svagheder, fordomme og deres egne personlige udfordringer. Ånden kvalificerer den mand, der har embedet som biskop, men biskoppen er stadig en mand, der er underlagt de samme udfordringer og svagheder, som vi alle er.

Denne indsigt bør ikke mindske den ære, vi viser hans kaldelse, eller den agt, vi giver hans råd. En biskop er opmærksom på sine svagheder og stræber efter at overvinde dem eller i det mindste at holde dem ude fra sin kaldelse som biskop. Men uanset hvor hårdt han prøver, vil han altid være ufuldkommen.

6. Biskoppen føler, at han aldrig ser menighedens medlemmer nok eller gør det godt nok.

Hver eneste dag tænker biskoppen på, hvem ellers han kunne eller skulle have hjulpet den dag. Jeg ville virkelig gerne have besøgt alle medlemmer regelmæssigt, men jeg havde et fuldtidsarbejde, min familie, de unge og visse medlemmer af menigheden med store behov. Der var bare ikke tid nok til at se alle medlemmerne regelmæssigt.

Ikke desto mindre tilskyndede Ånden mig sommetider til at besøge nogle bestemte medlemmer, der kæmpede med noget. Mange gange blev disse besøg indledt med, at de sagde: »Jeg vidste, at du ville komme.« Den Ånd, vi følte, var ofte overvældende, for vi vidste begge, at besøget var bevis på, at Gud besvarer bønner.

Jeg nød også altid den modtagelse, jeg fik ved døren hos de aktive, »ikke-kæmpende« medlemmer. Disse gode mennesker kommer i kirke hver uge, tjener trofast i deres kaldelser, har ingen større udfordringer og de får generelt ikke regelmæssige besøg af præstedømmelederne. De blev så taknemmelige for at få lidt tid sammen med deres biskop på tomandshånd. Til alle jer siger jeg: »Tak! Hold ud! I skal vide, at jeres biskop elsker jer, og han ville besøge jer oftere, hvis han kunne.«

7. Jeres biskop har faktisk, virkelig og oprigtigt brug for, at I drager omsorg for hinanden.

Når jeg som biskop fik at vide, at et medlem kæmpede med noget, spurgte jeg altid: »Hvem er deres hjemmelærer og besøglærer?« Det var en måde at sørge for, at medlemmets behov ville blive mødt på både kort og lang sigt. En biskop, der handler uden hjælp fra andre medlemmer i menigheden og staven, har begrænsede muligheder. Han kan og vil bestemt besøge folk, der er i krise. Men hvis præstedømmet og Hjælpeforeningens ressourcer er til hans rådighed, kan han række så meget længere ud.

Det er det, omsorg handler om. Nogle gange glemmer nogle af os, hvorfor vi skal drage omsorg for hinanden: Herren har givet os et bud: »I skal elske hinanden« (Joh 13:34). I skal vide, at jeres biskop bruger omsorg som en inspireret måde til at være mere nærværende i medlemmernes liv på.

8. Biskoppen ville ønske, at han kunne gøre alt for sin flok.

Til hver en tid, dag eller nat, om det er til et præstedømmemøde, når han vejleder et barn på afveje eller han haster til en ulykke, så ville han ønske, at han kunne gøre alt, hvad et medlem har brug for. Han kan ikke altid gøre det hele, og han er måske heller ikke den rette person i enhver situation, men vær ikke bange for at bede om hjælp, når I har brug for det. Vid, at biskoppen er der for at tjene i de tider, og begge parter bliver rigt velsignet for at arbejde sammen.

Jeg er ydmyg over den hellige mulighed, jeg havde for at tjene i denne hellige kaldelse. I mit kald gik jeg fra at tro til at vide. Jeg tror ikke længere på, at evangeliet er sandt, jeg ved, det er sandt. Jeg tror ikke længere på, at Gud kender mig; jeg ved, at Gud er yderst opmærksom på hver eneste en af os, vores dagligdag og vores personlige kampe. Desuden ved jeg, at han virker gennem sine tjenere, især dem, der har præstedømmets nøgler. Jeg ved, at jeg ikke kunne have tjent som biskop uden Guds opmærksomhed på dette værk. Det er evangeliets sandfærdighed og Guds kærlighed til sine børn, der gør enhver biskop i stand til at tjene. ■

Forfatteren bor i Utah i USA.

NOTE

1. Thomas S. Monson, »Kaldet til at tjene«, *Stjernen*, juli 1996, s. 46.

KAPITEL 8

Kristi kirkes fremkomst

Dette er kapitel 8 i en ny firebindsserie om Kirkens historie med titlen De hellige: Historien om Jesu Kristi Kirke i de sidste dage. Bogen er tilgængelig på 14 sprog på tryk, på appen Evangelisk bibliotek under afsnittet om Kirkens historie og på hellige.lds.org. De foregående kapitler er udgivet i tidligere numre, og de er tilgængelige på 47 sprog på appen Evangelisk bibliotek og på hellige.lds.org.

Tidligt i juli 1828 vidste Joseph, der havde manuskriptet i hånden, at Gud ønskede, at han skulle udgive Mormons Bog og sprede dens budskab nært og fjernt. Men forlagsbranchen var ukendt for ham og hans familie. Han måtte bevare manuskriptet sikkert, finde et trykkeri og på en eller anden måde give bogen til personer, der ville være villige til at overveje muligheden af ny hellig skrift.

Det ville heller ikke blive billigt at udgive en bog, der var så lang som Mormons Bog. Josephs økonomi var ikke forbedret, siden han var begyndt på oversættelsen, og alle de penge, han havde, gik til at forsørge hans familie. Det samme gjaldt for hans forældre, der stadig var fattige landmænd, der arbejdede på en jord, de ikke ejede. Josephs eneste ven, der kunne finansiere projektet, var Martin Harris.

Joseph gik straks i gang med arbejdet. Inden han færdiggjorde oversættelsen, havde han ansøgt om bogens ophavsret for at beskytte teksten fra enhver, der ville stjæle eller plagiere den.¹ Med Martins hjælp begyndte Joseph også at se efter en trykker, der ville gå med til at udgive bogen.

De gik først til Egbert Grandin, en trykker i Palmyra, der var på samme alder som Joseph. Grandin afslog forslaget med det samme, idet han troede, at bogen var bedrageri. Joseph og Martin fortsatte ufortrødent med at søge og fandt en trykker i en nærliggende by, der var villig. Men inden de accepterede hans tilbud, vendte de tilbage til Palmyra og spurgte Grandin endnu engang, om han ville udgive bogen.²

Denne gang virkede Grandin mere villig til at tage projektet, men han ville have 3.000\$ for at trykke og indbinde fem tusind eksemplarer, før han begyndte arbejdet. Martin havde allerede lovet at hjælpe med at betale for trykningen, men for at skaffe så mange penge vidste han, at han måtte pantsætte sin gård. Det var en kæmpe byrde for Martin, men han vidste, at ingen af Josephs andre venner kunne hjælpe med pengene.

Martin begyndte fortvivlet at stille spørgsmålstegn ved, om det var klogt at finansiere Mormons Bog. Han havde en af de bedste gårde i området. Hvis han pantsatte sin jord, risikerede han at miste den. En rigdom, han havde brugt hele sit liv på at samle, kunne være væk på et øjeblik, hvis Mormons Bog ikke solgte godt.

Martin fortalte Joseph om sine bekymringer og bad ham om at søge åbenbaring for ham. Som svar talte Frelseren om sit offer for at gøre Faderens vilje, omkostningerne uagtet. Han beskrev sin ultimative lidelse, mens han betalte prisen for synd, så alle kan omvende sig og blive tilgivet. Han befalede derpå Martin at ofre sine egne interesser for at tilvejebringe Guds plan.

»Du [skal] ikke ... begære din egen ejendom,« sagde Herren, »men frit give deraf til trykningen af Mormons Bog.« Bogen indeholder Guds sande ord, forsikrede Herren Martin, og den vil hjælpe andre til at tro på evangeliet.³

Selvom Martins naboer ikke kunne forstå hans beslutning, adlød han Herren og pantsatte sin gård for at garantere betalingen.⁴

Grandin underskrev en kontrakt og begyndte at organisere det store projekt.⁵ Joseph havde oversat teksten i Mormons Bog på tre måneder ved hjælp af én skriver ad gangen. Det ville tage Grandin og et dusin mænd syv måneder at trykke og indbinde de første eksemplarer af værket på 590 sider.⁶

Med ansættelsen af en trykker vendte Joseph tilbage til Harmony i oktober 1829 for at arbejde på sin gård og være hos Emma. Oliver, Martin og Hyrum ville i mellemtiden overvåge trykningen og sende Joseph regelmæssige opdateringer om Grandins fremgang.⁷

Joseph bad med erindring om det mismod, han havde følt, da han mistede de første sider, han havde oversat, Oliver om at kopiere Mormons Bogs manuskript side for side og lave en kopi til at tage til trykkeren, så der kunne tilføjes tegnsætningen og typerne kunne fremstilles.⁸

Oliver nød at kopiere bogen og breve, han skrev på det tidspunkt, var fyldt med dets sprog. Oliver skrev ligesom Nefi, Jakob og Amulek fra Mormons Bog til Joseph om sin taknemlighed for Kristi uendelige forsoning.

»Når jeg begynder at skrive om Guds nåde,« fortalte han Joseph, »ved jeg ikke, hvornår jeg skal stoppe, men der er ikke tid og papir nok til at skrive alt, jeg vil.«⁹

Den samme ånd tiltrak mange andre til Mormons Bog, da den blev trykt. Thomas Marsh, der var tidligere lærling på et trykkeri, havde forsøgt at finde sin plads i andre kirker, men ingen af dem lod til at forkynde det evangelium, han fandt i Bibelen. Han troede, at en ny kirke snart

ville komme frem, som ville undervise i gengivet sandhed.

Den sommer følte Thomas sig ledt af Ånden til at rejse hundrede af kilometer fra sit hjem i Boston til det vestlige New York. Han blev tre måneder i området, inden han vendte hjemad igen, usikker på, hvorfor han havde rejst så langt. På et stop på tilbagevejen blev han dog spurgt af sin vært om, han havde hørt om Joseph Smiths »gyldne

bog«. Thomas fortalte kvinden, at det havde han ikke, men følte sig tilskyndet til at høre mere.

Hun fortalte ham, at han skulle tale med Martin Harris og ledte ham til Palmyra. Thomas tog straks af sted og fandt Martin i Grandins trykkeri. Trykkeren gav ham seksten sider af Mormons Bog, og Thomas tog dem med tilbage til Boston ivrig efter at dele den første smag på sin nye tro med sin hustru Elizabeth.

Elizabeth læste siderne, og også hun troede, at de var Guds værk.¹⁰

Det efterår, mens trykkeriet stadig gjorde fremskridt på Mormons Bog, begyndte en tidligere dommer ved navn Abner Cole at udgive en avis på Grandins trykkeri. Abner arbejdede om aftenen i butikken, når Grandins medarbejdere var gået hjem, og han havde derfor adgang til de

trykte sider af Mormons Bog, som endnu ikke var indbundet eller klar til salg.

Abner begyndte snart at lave grin med den »gyldne bibel« i sin avis, og i løbet af vinteren trykte han uddrag fra bogen ved siden af sarkastiske kommentarer.¹¹

Da Hyrum og Oliver fandt ud af, hvad Abner gjorde, konfronterede de ham. »Hvilken ret har du til at trykke Mormons Bog på denne måde?« forlangte Hyrum at få at vide. »Ved du ikke, at vi har fået ophavsret?«

»Det vedkommer ikke dig,« sagde Abner. »Jeg er ansat på trykkeriet, og jeg trykker, hvad der passer mig.«

»Jeg forbyder dig at trykke mere af den bog i din avis,« sagde Hyrum.

»Jeg er ligeglad,« sagde Abner.

Hyrum og Oliver var i tvivl om, hvad de skulle gøre og sendte derfor besked til Joseph i Harmony, der straks vendte tilbage til Palmyra. Han fandt Abner i trykkeriet, mens han afslappet læste en af sine aviser.

»Du ser ud til at arbejde hårdt,« sagde Joseph.

»Hvordan går det, hr. Smith?« svarede Abner tørt.

»Hr. Cole,« sagde Joseph, »Mormons Bog og rettigheden til at udgive den tilhører mig, og jeg forbyder dig at blande dig i det.«

Abner smed sin frakke og hev op i ærmerne. »Ønsker du at slås, hr?« råbte han og slog sine næver sammen. »Hvis du ønsker at slås, så kom.«

Joseph smilede. »Du må hellere beholde din frakke på,« sagde han. »Det er koldt, og jeg vil ikke slås med dig.« Han fortsatte roligt: »Men du bliver nødt til at stoppe med at trykke min bog.«

»Hvis du tror, at du er den bedste af os,« sagde Abner, »så tag din frakke af og prøv.«

»Der findes en lov,« svarede Joseph, »og det vil du finde ud af, hvis du ikke kender den allerede. Men jeg vil ikke slås med dig, for det vil der ikke komme noget godt ud af.«

Abner vidste, at han stod på den forkerte side af loven. Han faldt til ro og stoppede med at trykke uddrag fra Mormons Bog i sin avis.¹²

Solomon Chamberlin, en prædikant der var på vej til Canada, hørte første gang om »guldbibelen« fra en familie, han boede hos nær Palmyra. Ligesom Thomas Marsh var han taget fra kirke til kirke hele sit liv, men følte utilfredshed med det, han så. Nogle kirker forkyndte evangeliske principper og troede på åndelige gaver, men havde ikke Guds profeter eller hans præstedømme. Solomon følte, at tiden var inde til, at Herren ville frembringe sin kirke.

Da Solomon lyttede til familien tale om Joseph Smith og guldpladerne, følte han sig henrykket fra top til tå, og han besluttede sig for at finde familien Smith og lære mere om bogen.

Han gik mod familiens Smiths hjem og mødte Hyrum ved døren. »Fred være med dette hus,« sagde Solomon.

»Jeg håber, det vil være fred,« sagde Hyrum.

»Er der nogen her,« spurgte Solomon, »der tror på syner eller åbenbaringer?«

»Ja,« svarede Hyrum, »dette er et hjem, der tror på syner.«

Solomon fortalte Hyrum om et syn, han havde set år tidligere. I det sagde en engel, at Gud ikke havde nogen kirke på jorden, men snart ville oprejse en, der havde kraft ligesom apostlenes gamle kirke. Hyrum og de andre i huset forstod det, som Solomon sagde, og de fortalte ham, at de delte denne tro.

»Jeg ønsker, at du vil dele noget af det, du har oplevet med mig,« sagde Solomon. »Jeg tror, jeg kan acceptere det.«

Hyrum inviterede ham til at bo på familien Smiths gård som gæst og viste ham manuskriptet til Mormons Bog. Solomon studerede det i to dage og gik med Hyrum til Grandins trykkeri, hvor en trykker gav ham 64 trykte sider. Med de ubundne sider i hånden fortsatte Solomon til Canada, mens han forkyndte alt, han vidste om tro på vejen.¹³

Den 26. marts 1830 udkom de første indbundne eksemplarer af Mormons Bog, og de blev sat til salg i stueetagen hos Grandins trykkeri. De var tæt indbundet i brunt kalveskind og lugtede af læder, lim, papir og blæk. Ordene *Mormons Bog* stod på ryggen af bogen med guldbogstaver.¹⁴

Lucy Smith værdsatte de nye skrifter og så det som et tegn på, at Gud snart ville samle sine børn og gengive sine gamle pagter. Titelsiden erklærede, at bogens formål var at vise de store ting, som Gud tidligere havde gjort for sit folk, give de samme velsignelser til sit folk i dag og overbevise hele verden om, at Jesus Kristus er verdens Frelser.¹⁵

Bagerst i bogen var de tre og de otte vidners vidnesbyrd, der fortalte verden, at de havde set pladerne og vidste, at oversættelsen er sand.¹⁶

På trods af disse vidnesbyrd vidste Lucy, at nogle personer troede, at bogen var fiktion. Mange af hendes naboer troede, at Bibelen for dem var tilstrækkelig hellig skrift, uden at anerkende, at Gud havde velsignet flere nationer end en med sine ord.

Hun vidste også, at nogle afviste dens budskab, fordi de troede, at Gud én gang havde talt til verden og ikke ville gøre det igen.

Af disse og andre årsager købte de fleste folk i Palmyra ikke bogen.¹⁷

Men nogle læste dens sider, følte kraften i dens lære og gik på knæ for at adspørge Herren, om den var sand. Lucy vidste selv, at Mormons Bog var Guds ord og ønskede at dele det med andre.¹⁸

Næsten umiddelbart efter Mormons Bog blev udgivet, forberedte Joseph og Oliver sig på at organisere Jesu Kristi Kirke. Adskillige måneder tidligere havde Herrens fordums apostle Peter, Jakob og Johannes vist sig for dem og overdraget Det Melkisedekske Præstedømme, ligesom Johannes Døber havde lovet. Denne yderligere myndighed tillod Joseph og Oliver at overdrage Helligåndsgaven til dem, der var blevet døbt. Peter, Jakob og Johannes havde også ordineret dem til at være Jesu Kristi apostle.¹⁹

Omkring den tid, hvor Joseph og Oliver boede i Whitmers hjem, havde de bedt om mere kundskab om denne myndighed. Som svar befalede Herren dem at ordinere hinanden til ældster i kirken, men ikke førend, at de

troende gik med til at følge dem som ledere i Frelserens kirke. De blev også bedt om at ordinere andre kirkeledere og at overdrage Helligåndsgaven til dem, der var blevet døbt.²⁰

Den 6. april 1830 mødtes Joseph og Oliver i Whitmers hjem for at følge Herrens befaling og organisere hans kirke. For at opfylde lovens krav valgte de seks personer til at blive de første medlemmer af den nye kirke. Cirka fyrre kvinder og mænd stuede sig også sammen i og omkring det lille hus for at vidne begivenheden.²¹

I lydighed mod Herrens tidligere instruktioner bad Joseph og Oliver forsamlingen om at opretholde dem som

ledere i Guds rige og vise, hvis de troede, at det var rigtigt for dem at organisere sig som kirke. Alle medlemmer af forsamlingen samtykkede, og Joseph lagde sine hænder på Olivers hoved og ordinerede ham som ældste i Kirken. De byttede derefter plads og Oliver ordinerede Joseph.

Herefter forrettede de nadverens brød og vin til minde om Kristi forsoning. De lagde så hænderne på hovedet af dem, der var blevet døbt, og bekræftede dem som medlem af Kirken og gav dem Helligåndsgaven.²² Herrens Ånd blev udgydt over dem, der var til mødet, og nogle i forsamlingen begyndte at profetere. Andre lovpriste Herren og de frydede sig alle sammen.

Joseph modtog også den første åbenbaring henvendt til hele den nye kirke. »SE, der skal føres en optegnelse blandt jer,« befalede Herren og mindede sit folk om, at de skulle skrive deres hellige historie for at bevare en beretning om deres handlinger og vidne om Josephs rolle som profet, seer og åbenbarer.

»Ham har jeg inspireret til at fremme Zions sag med vældig magt til det gode,« erklærede Herren. »For hans ord skal I tage imod i al tålmodighed og tro, som kom det fra min egen mund. For ved at gøre dette skal helvedes porte ikke få overhånd over jer.«²³

*Den 6. april 1830 mødtes
Joseph og Oliver i familien
Whitmers hjem for at følge
Herrens befaling og
organisere hans kirke.*

Senere stod Joseph ved siden af et vandløb og var vidne til, at hans far og mor blev døbt ind i Kirken. Efter år, hvor de havde taget forskellige veje i deres søgen efter sandheden, var de endelig forenet i tro. Da Josephs far kom op af vandet, tog han ham ved hånden, hjalp ham tilbage til bredden og omfavnede ham.

»Min Gud,« udbrød han og lagde sit hoved på sin fars bryst, »jeg levede og kunne se min egen far blive døbt ind i Jesu Kristi sande kirke!«²⁴

Den aften smuttede Joseph med et hjerte, der var ved at sprænges af følelser, ud til en nærliggende skov. Han ville gerne være alene, ude af syne for sine venner og familie. I de ti år, der var gået siden hans første syn, havde han set himlene åbne sig, følt Guds Ånd og var blevet undervist af engle. Han havde også syndet og mistet sin gave, blot for at omvende sig og modtage Guds barmhjertighed og oversætte Mormons Bog ved hans kraft og nåde.

Nu havde Jesus Kristus genoprettet sin kirke og bemyndiget Joseph med det samme præstedømme, som apostlene havde haft i fordums tid, da de forkyndte evangeliet for verden.²⁵ Den lykke, han følte, var for stor at holde inde og da Joseph Knight og Oliver senere fandt ham, græd han.

Hans glæde var fuldkommen. Værket var påbegyndt.²⁶ ■

En komplet liste over citerede værker findes på engelsk på saints.lds.org.

Ordet *Emne* i noterne indikerer, at der er yderligere information at finde på hellige.lds.org.

NOTER

1. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, i *JSP*, D1:76-81.
2. »Prospect of Peace with Utah«, *Albany Evening Journal*, 19. maj 1858, s. 2; »From the Troy Times«, *Albany Evening Journal*, 21. maj 1858, s. 2; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, kopi, Kirkens historiske bibliotek.
3. L&P 19 (Revelation, circa Summer 1829, på josephsmithpapers.org); se også Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], i *JSP*, D1:85-89; og Knight, Reminiscences, 6-7.
4. McBride, »Contributions of Martin Harris«, s. 1-9; Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 34, i *JSP*, H1:352 (2. udkast).
5. John H. Gilbert, Statement, Oct. 23, 1887, Kirkens historiske bibliotek; Indenture, Martin Harris to Egbert B. Grandin, Wayne County, NY, Aug. 25, 1829, Wayne County, NY, Mortgage Records, bind 3, s. 325-326, microfilm 479,556, U.S. and Canada Record Collection, Family History Library; Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], i *JSP*, D1:85-89.
6. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, i *JSP*, D1:76-81; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, kopi, Kirkens historiske bibliotek; Porter, »The Book of Mormon«, s. 53-54.
7. John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, kopi, Kirkens historiske bibliotek; Lucy Mack Smith, History, 1844-45, book 9, [8]; Joseph Smith to Oliver Cowdery, Oct. 22, 1829, i *JSP*, D1:94-97.
8. John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, kopi, Kirkens historiske bibliotek; Lucy Mack Smith, History, 1844-45, book 9, [2]; »Printer's Manuscript of the Book of Mormon«, i *JSP*, R3, del 1:xxvi. **Emne:** Printing and Publishing the Book of Mormon (Trykningen og udgivelsen af Mormons Bog)
9. Oliver Cowdery to Joseph Smith, Nov. 6, 1829, i *JSP*, D1:100-101; Mosi 3:18-19; 5:5-7; 4 Ne 1:17; se også Oliver Cowdery to Joseph Smith, Dec. 28, 1829, i *JSP*, D1:101-104.
10. Thomas B. Marsh, »History of Thomas Baldwin Marsh«, *LDS Millennial Star*, 4. juni 1864, 26:359-360; 11. juni 1864, 26:375-376.
11. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, book 9, [9]. Se eksempler på uddrag af Mormons Bog udgivet af Abner Cole i »The Book of Mormon«, *Reflector*, 16. sep. 1829, s. 10, »Selected Items«, *Reflector*, 23. sep. 1829, s. 14, »The First Book of Nephi«, *Reflector*, 2. jan. 1830, s. 1 og »The First Book of Nephi«, *Reflector*, 13. jan. 1830, s. 1. **Emne:** Critics of the Book of Mormon (Kritikere af Mormons Bog)
12. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, book 9, [9]-[12]; Lucy Mack Smith, History, 1845, [166-68].
13. Chamberlin, Autobiography, 4-11.
14. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, i *JSP*, D1:76-81; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, kopi, Kirkens historiske bibliotek; »Book of Mormon«, *Wayne Sentinel*, 26. mar. 1830, [3]. Nogle af bøgerne var også indbundet i fåreskind.
15. Title Page of Book of Mormon, circa early June 1829, i *JSP*, D1:63-65; se også Lucy Mack Smith to Solomon Mack, Jan. 6, 1831, Kirkens historiske bibliotek.
16. Testimony of Three Witnesses, Late June 1829, i *JSP*, D1:378-382; Testimony of Eight Witnesses, Late June 1829, i *JSP*, D1:385-387.
17. Tucker, *Origin, Rise, and Progress of Mormonism*, s. 60-61.
18. Se Lucy Mack Smith to Solomon Mack, Jan. 6, 1831, Kirkens historiske bibliotek.
19. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, i *JSP*, H1:10; L&P 27:12-13 (Revelation, circa Aug. 1830, i L&P 50:3, 1835-udgaven, på josephsmithpapers.org); Oliver Cowdery to Phineas Young, Mar. 23, 1846, Kirkens historiske bibliotek; »Joseph Smith Documents Dating through June 1831«, i *JSP*, D1:xxxvii-xxxix; se også Cannon og andre, »Priesthood Restoration Documents«, s. 163-207. **Emne:** Restoration of the Melchizedek Priesthood (Gengivelsen af Det Melkisedekske Præstedømme)
20. Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 27, i *JSP*, H1:326-328 (2. udkast).
21. Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 37, i *JSP*, H1:364 (2. udkast); Stevenson, Journal, 22. dec. 1877; 2. jan. 1887; An Act to Provide for the Incorporation of Religious Societies (5. apr. 1813), *Laus of the State of New-York*, 1813, 2:212-219. **Emne:** Founding Meeting of the Church of Christ (Jesu Kristi kirkes grundlæggelsesmøde)
22. Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 37-38, i *JSP*, H1:364-371 (2. udkast).
23. Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 37, i *JSP*, H1:366; L&P 21 (Revelation, 6. apr. 1830, på josephsmithpapers.org); »History of Joseph Smith«, *Times and Seasons*, 1. okt. 1842, 3:928-929.
24. Lucy Mack Smith, History, 1844-45, book 9, [12]; Knight, Reminiscences, 8; se også Bushman, *Rough Stone Rolling*, s. 110.
25. Joseph Smith History, 1838-56, volume A-1, 38, i *JSP*, H1:372 (2. udkast); Joseph Smith, »Latter Day Saints«, i Rupp, *He Pasa Ekklesia*, s. 404-405, i *JSP*, H1:506.
26. Knight, Reminiscences, 7.

**Ældste
Quentin L. Cook**
De Tolv Apostles
Kvorum

Hvor har Herren været barmhjertig

Den nye flerbindsserie om Kirkens historie vil hjælpe os med at holde vores pagter ved at øge vores erindring om, hvad Frelseren har gjort for os.

For første gang i næsten 100 år er der blevet udgivet en ny flerbindsserie om Kirkens historie under ledelse af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum. Den har titlen *De hellige: Historien om Jesu Kristi Kirke i de sidste dage* og denne narrative beretning fortæller den sande historie om almindelige mennesker, der blev hellige gennem Jesu Kristi forsoning (se Mosi 3:19). Det første bind, *Sandhedens banner, 1815-1846*, er nu komplet og er blevet oversat til 14 sprog til distribution i mange områder af verden.

De hellige er historien om, hvordan Gud gengav sine evige pagter på grund af sin kærlighed til sine børn. Den viser, hvordan Herren gengav sit evangelium for at give håb og fred i en urolig tid, der var præget af prøvelser og lidelser. Den viser også, hvordan gengivne pagter fører til ophøjelse gennem Jesus Kristus.

I forventer måske, at historien begynder med Joseph Smith, men *De hellige* begynder i Indonesien med fortællingen om en eksplosion i en vulkan i 1815, der

SANTOS

1815-1846

EL
ESTANDARTE
DE LA VERDAD

Gennem sin profet fornyede Herren pagter, der ikke vil bortrydde ondt, sorg, lidelse eller adskillelse ved døden, men som lover heling gennem Frelserens forsoning og forsikrer os om, at forhold kan fortsætte i evigheden.

forårsager død, sygdom og ødelæggelse. Dette begyndelsespunkt blev valgt i lyset af det, som Herren åbenbarede om, hvordan han gav pagter, som binder os til Frelseren og gør os i stand til at overvinde livets udfordringer:

»Derfor har jeg, Herren, eftersom jeg kendte de ulykker, der var ved at komme over jordens indbyggere, kaldet min tjener Joseph Smith jun. og talt til ham fra himlen og givet ham befalinger ...

for at min evigtvarende pagt må blive stadfæstet« (L&P 1:17, 22).

Fra denne indledende scene til den verdensomspændende distribution signalerer *De hellige* til Guds børn alle vegne, at dette er historien om deres pagter med Gud, som kender til deres byrder. Gennem sin profet fornyede Herren pagter, der ikke vil bortrydde ondt, sorg, lidelse eller adskillelse ved døden, men som lover heling gennem Frelserens forsoning, som helliggør, begaver vores liv med en højere mening og forsikrer os om, at de forhold, som vi skatter her på jorden, kan fortsætte i evighed »ledsaget af evig herlighed« (se L&P 130:2).

De første 8 kapitler i *Sandhedens banner* er blevet udgivet i artikler i dette tidsskrift i årets løb. Denne måneds

artikel afslutter serien af kapitler fra *De hellige*, men historien fortsætter på saints.lds.org, i appen Evangelisk bibliotek og på tryk (bestil på store.lds.org). Jeg opfordrer jer til at fortsætte med at læse den via en af disse kanaler.

En guddommelig anvisning og plan

De hellige viderefører den himmelske tradition, hvori profeter som en del af deres gerning bruger fortiden til at lære os om, hvem vi er og til at se Guds hensigt med vores liv. I skrifterne indleder mange profeter deres belæring med at redegøre for Herrens nådige gerninger mod deres forfædre.¹

Moroni formanede læsere af Mormons Bog til at huske på, »hvor barmhjertig Herren [altid] har været« og grunde »over det i hjertet« (Moro 10:3). Når vi tænker over Guds godhed, forbereder det os til at modtage Åndens vidne, der lærer os »om ting, som de virkelig er, og om ting, som de virkelig vil blive« (Jakob 4:13; se også Moro 10:4-5).

Det at vide, at vores himmelske forældre har lagt en plan for vores lykke og ophøjelse, giver os et perspektiv, en identitet som elskede børn af himmelske forældre og øger vores tillid til Herren, selv i svære tider. At huske på Guds godhed kan også beskytte os mod stolthed og farerne ved fremgang. Mormon beskrev en periode, hvor nefitterne »begyndte at blive overordentlig rige.« Men ulig andre gange i Mormons Bog, hvor folket tillod stolthed og rigdom at bringe dem til fald, fulgte de denne gang et andet mønster: »Men til trods for deres rigdom eller deres styrke eller deres velstand var de ikke indbildske i deres øjnes stolthed, ej heller var de langsomme til at huske Herren deres Gud, men de ydmygede sig overordentligt for ham.« De holdt deres pagter og forblev retfærdige, for »de huskede, hvor store ting Herren havde gjort for dem« (se Alma 62:48-50).

De hellige lærer os om dette og meget andet. Den vil hjælpe jer til at se Herrens hånd i jeres liv, når I læser om andres erfaringer med tro, deres hjertesorg og glæder, åbenbaringer og den beslutsomhed, som ufuldkomne mennesker, der elskede Herren og følte hans kærlighed, udviste.

Når I læser, vil I få ny indsigt og tilmed finde ny mening i de historier, I har hørt før. Ingen scene i Kirkens historie er mere kendt end Joseph Smiths første syn, men *De hellige* giver os en bedre forståelse af, hvordan Joseph kæmpede med at forene det, han følte i sit hjerte, med det, han tænkte i sit sind.

Josephs dybfølte ønske om at føle Frelserens tilgivelse var ikke blevet opfyldt, for han havde lagt mærke til, at ingen af de eksisterende kirker forkyndte »Jesu Kristi evangelium, som det står i Det

Nye Testamente.«² Joseph grundede over, hvilken kirke der var rigtig, eller om de alle tog fejl. I sit hjerte håbede han desperat på, at en af dem var rigtig, så han kunne finde den fred, han søgte. Med sit hoved og hjerte på kant med hinanden opdagede Joseph, at han kunne spørge Gud. Han gik ud i skoven for at bede. Der så han Faderen og Sønnen, som tilgav ham og løste hans dilemma på en måde, han aldrig havde forestillet sig.³

Joseph, hans familie og mange andre mennesker, der tog imod Herrens gengivne pagt, ønskede at føle Guds kærlighed til dem og lære, hvordan de kom ham nærmere og

De hellige viser, at det at kende Herrens handlinger giver os et evigt perspektiv, den hjælper os til at se tingene, som de virkelig er, og de virkelig vil blive, og den hjælper os til at udøve tro på, at Herren vil hjælpe os igennem svære tider.

helede forholdet til deres kære. *De hellige* fortæller deres historie.

Stol på Herren under prøvelser

Bind et af *De hellige* indeholder den hjertereskærende beretning om Amanda Barnes Smith og hendes familie, der adlød Herrens bud og gjorde hans vilje.⁴ Amandas mand og en af hendes sønner blev brutalt myrdet sammen med 15 andre sidste dages hellige i en lille koloni ved Shoal Creek i Missouri. Men Herren førte Amanda gennem denne forfærdelige oplevelse, han besvarede hendes bønner, indgød hende mod og gjorde hende i stand til at helbrede sin alvorligt sårede søn.⁵

De hellige viser, hvordan Amanda lærte at stole på Herren igennem ekstrem modgang. Den fortæller også, hvad Joseph Smith lærte om Guds godhed selv i tider med lidelser.

Den viser, at det at kende til Herrens handlinger giver os et evigt perspektiv, den hjælper os til at se tingene, som de virkelig er, og de virkelig vil blive, og den hjælper os til at udøve tro på, at Herren vil hjælpe os igennem svære tider.

Da profeten Joseph Smith hørte, hvad der var sket med Amandas familie og andre ved Shoal Creek, følte han, at han hellere ville lade sig fængsle eller slå ihjel end at lade de hellige blive nedslagtet. Næste dag forsøgte han at forhandle en fredelig løsning frem med den militi i Missouri,

som stod klar til at angribe de helliges største bosættelse i Far West. I stedet for blev Joseph taget og holdt som fange.

Næsten fem måneder senere var Joseph stadig i forvaring i en kold, trang, underjordisk celle i Liberty i Missouri. Han spekulerede over, hvor Gud skjulte sig, og hvor længe han ville lytte til enkernes og de faderløses skrig. Han bad: »O Herre, hvor længe skal de lide denne uret og ulovlige undertrykkelse, førend dit hjerte bliver blødgjort over for dem, og dit indre bliver bevæget af medfølelse med dem?« (I&P 121:3).

De hellige lærer os, at modgang ikke er bevis på Herrens ugunst og ej heller på tilbageholdelse af hans velsignelser. Modgang er en del af Herrens plan for at forædle os til en evig himmelsk skæbne (se 2 Ne 2:11). Joseph lærte, at Frelserens uendelige lidelser gør ham i stand til at komme os til undsætning, når vi lider, og i sidste ende frelse os (se Alma 7:11-13). Som svar på Josephs forpinte råb nævnte Herren alle slags udfordringer, inden han konkluderede:

»Hvis selve helvedes gab åbner sig vidt for at opsluge dig, da skal du vide, min søn, at alt dette skal give dig erfaring og skal være til gavn for dig.

Menneskesønnen er steget ned under dem alle. Er du større end han?« (L&P 122:7-8).

Når vi selv oplever *disse ting*, kan det berige os med en kristuslignende medfølelse for dem, der er plaget. »Mit hjerte vil altid være mere ømt efter dette, end det før har været,« indså Joseph, mens han var i fængsel. Han ønskede, at han kunne være sammen med de hellige og trøste og berolige dem. »Jeg kunne aldrig have følt, som jeg gør nu,« forklarede han, »hvis det ikke havde været for den uret, jeg har lidt.«⁶

En af årsagerne til, at Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum har iværksat og godkendt *De hellige* er, at den kan hjælpe hver enkelt af os med at opleve *disse ting* gennem andres historie. Af Amanda kan vi lære, at selv når Gud i sin uforlignelige visdom ikke vælger at forhindre ondt eller lidelser, så elsker han os og er opmærksom på os. Han hører vores bønner og er fuld af barmhjertighed og velvilje.

Gengivne tempelvelsignelser

Intet sted kommer barmhjertigheden og velviljen mere til udtryk for os end i templet. I sin kerne er *De hellige* historien om gengivne tempelvelsignelser. Det første bind ender med, at tusinder af sidste dages hellige modtager hellige ordinancer i templet i Nauvoo i 1846. Andet bind kulminerer med indvielsen af templet i Salt Lake City, og at de hellige begynder at modtage ordinancer der i 1893. Tredje bind slutter med, at de europæiske hellige begynder at samles i templet i Schweiz i 1955. Fjerde bind vil føre

historien frem til vor tid, hvor templer ligger spredt rundt om på hele jorden og hellige overalt på kloden modtager ophøjelsens ordinancer, som profeterne så det for sig for længe siden.

I Herrens hus indgår vi pagter og bliver begavet med en kraft, der er stærkere end følgerne af faldet, deriblandt denne verdens onder og lidelser. Vi får beskyttelse og i sidste ende kraft til at komme frem i opstandelsen, beseglet til vores kære for evigt.

De hellige vil hjælpe os til at holde pagter ved at øge vores hukommelse på sakramentale måder. Den vil hjælpe os med altid at huske, hvad Frelseren har gjort for os. Uden optegnelser om Guds færd i fortiden kan vi ikke »huske[] på, hvor barmhjertig Herren har været mod menneskenes børn« (Moro 10:3). Af disse årsager står vi i gæld til Herren og de hellige, der har optegnet deres erfaringer med hans kærlighed til dem. Herren befalede Joseph Smith at føre en optegnelse over hans oplevelser (se L&P 21:1). Han befalede, at en kirkehistoriker arbejdede under ledelse af Joseph på »at føre kirkens optegnelse og historie« (L&P 47:3). Han befalede, at optegnelsen indeholdt »alt det, der vil være til gavn for kirken og for de opvoksende slægtled« (L&P 69:8).

Med disse åbenbaringer og pagtløftet om altid at erindre Frelseren in mente begyndte Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum at planlægge udgivelsen af *De hellige* for ti år siden. Nu opfordrer vi jer til at læse den og stole på, at den vil hjælpe jer til at forstå Guds plan, se hvor barmhjertig Herren har været, holde trofast ud i gode såvel som dårlige tider, udvikle kristuslignende empati med andre og holde de pagter, der fører jer til ophøjelse. ■

NOTER

1. Eksempler omfatter Nefi (1 Ne 17:23-43), kong Benjamin (Mosi 1), Limhi (Mosi 7), en engel fra Herren til Alma (Mosi 27), Alma (Alma 9:10), Mormon (Morm 3:17-22) og Moses (2 Mos 13:3).
2. Joseph Smith, i »History, circa Summer 1832«, s. 2, josephsmithpapers.org.
3. Se »History, 1838-1856, volume A-1 [23 December 1805-30 August 1834]«, s. 3, josephsmithpapers.org.
4. Se »Revelation, 12 January 1838-C«, [1], josephsmithpapers.org.
5. Se *De hellige*, bind 1, kapitel 30, »Kæmp som engle.«
6. »Letter to Presendia Huntington Buell, 15 March 1839«, [1], josephsmithpapers.org.

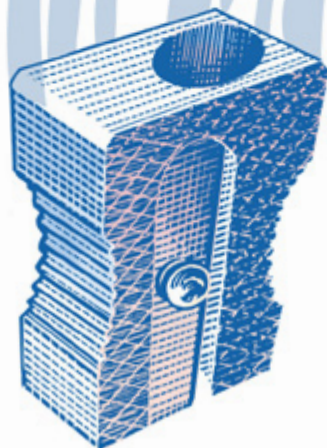

ÆG, SIKRINGER OG TRO

Et af vores mål som familie er spare penge nok op til en udbetaling på vores eget hus. Uden det mål ville jeg måske spille mine weekender på at se tv og vente på, at der byder sig en økonomisk mulighed.

Som chauffør i et mineselskab i det nordlige Chile arbejder jeg fire dag væk hjemmefra og har så tre dage fri – fra lørdag til mandag. For at supplere vores indkomst og opsparring til et hjem besluttede vi os for at sælge æg. Vores plan var at tage imod bestillinger fra venner, naboer og kirkemedlemmer. Vi ville købe ca. 1.000 æg om ugen fra en grossist og hente og levere æggene om lørdagen og mandagen.

Min hustru, Laura, og jeg besluttede, at vi ville tage vores to børn med på leveringsruten og nyde den tid sammen. Da vi på vej for at købe vores første parti æg, blev vi dog ramt af en katastrofe. Et af vores børn legede med en lille metalblyantspids, han kastede den og den ramte direkte ind i en tom cigarettænder. Gnisterne fløj ud og vores bil løb helt tør for strøm, og vi gik i stå midt på motorvejen. Vi havde sprunget en sikring.

Da en lille metalblyantspids landede i en tom cigarettænder, gik vores bil pludselig i stå. Vi havde sprunget en sikring.

Da vi sad der og lavede trafikprop og spekulerede på, hvad vi skulle gøre, blev vi så frustrerede, at vi havde lyst til at græde. Men i det øjeblik kom jeg i tanke om, at Herren har lovet at løfte og hjælpe os, hvis vi sætter vores lid til ham. Der kom en ro over mig. Jeg indså, at jeg ikke bare kunne sidde der og klage. Vi

havde et problem og med Guds hjælp kunne vi løse det.

Laura og jeg så på hinanden og sagde: »Vi må vise tro.« Vi bad en bøn og tørrede vores øjne. Og med Laura ved rattet gik jeg ud for at skubbe bilen. Adskillige mennesker hoppede ud af deres biler for at hjælpe mig.

Vi skubbede bilen ca. 200 meter, før vi fandt et sikkert sted at parkere væk fra motorvejen. Da bilen stod stille, lagde jeg mærke til, at vi havde parkeret lige uden for en forretning, der solgte bilradioer.

Jeg fandt den afbrændte sikring og gik ind i butikken og spurgte: »Har I en af disse?«

Ekspedienten svarede: »Selvfølgelig.«

Jeg købte en sikring og satte den på plads, bilen startede med det samme, og vi kom videre. Æggegrossisten var lige ved at lukke, da vi kom kørende. Vi købte vores æg og kørte rundt for at aflevere dem.

Når vi støder på udfordringer, er vi nødt til at huske at bede vor himmelske Fader om hjælp. Jeg ved, at han vil svare os, når vi går frem og viser vores tro på ham. ■

Alvaro Alcaino fra Antofagasta i Chile

EN VELSIGNELSE MED MIN MORS HÅNDSKRIFT

En aften sad jeg og tænkte over, hvilket budskab jeg skulle give ved en kommende menighedskonference. Jeg havde studeret skrifterne i ugens løb, og selvom jeg havde fået meget vejledning og indsigt, havde jeg stadig ingen klar tilkendegivelse af, hvad Herren ønskede, at jeg som stavspræsident skulle sige til menighedens medlemmer.

I en oprigtig bøn bad jeg om Åndens vejledning til at lede mine tanker i den rigtige retning. Så åbnede jeg skrifterne og begyndte at læse igen. Mine tanker kom straks ind på de mål for menigheden, som biskoppen og jeg havde drøftet for nyligt. Et af de mål var at bruge *Forkynd mit evangelium* til at fortælle sine venner og naboer om evangeliet.

Jeg følte mig inspireret til at inkludere *Forkynd mit evangelium* i mit eget studium den aften. Jeg fandt et eksemplar frem og slog tilfældigt op. På den side fandt jeg to håndskrevne skriftstedshenvisninger – 1 Nefi 8:8-11 og 1 Nefi 11:21-22. Da jeg kiggede nærmere efter, så jeg, at henvisningerne var skrevet af min mor. Min søde mor var død adskillige år tidligere, to måneder efter hun var blevet 80 år. Hun var et forbillede på mod og uselvished, og hun så altid det bedste i mennesker. Og hun elskede skrifterne.

Jeg slog de to vers op i skrifterne for at se, hvad det var, der havde tilskyndet hende til at skrive dem ned. Da jeg læste dem, vidste jeg straks, hvad jeg skulle tale om. Det var et enkelt budskab om, at medlemmer af Kirken, som har smagt evangeliets udsøgte frugt, sommetider kan glemme, at mange andre mennesker leder efter samme frugt. Vi er nødt til at række ud og fortælle, hvor de kan finde den.

Jeg tænkte på min kære mor, da jeg kiggede resten af *Forkynd mit evangelium* igennem. Der var ikke noget

navn, ingen andre noter eller noget andet, der indikerede, at den bog nogensinde havde tilhørt hende. Jeg sad lidt forbløffet og tænkte over den række af åndelige tilkendegivelser, der havde ført til dette øjeblik. Ånden bekræftede for mig, at jeg var blevet vejledt i mine tanker, akkurat som jeg havde bedt om. Min mor havde nok ingen anelse om, da hun skrev de henvisninger for mange år siden, at Herren ville bruge dem som svar på hendes søns ydmyge bøn. ■

Douglas Hedger fra Nevada i USA

Mens jeg forberedte mig på en menighedskonference, slog jeg op på en side i *Forkynd mit evangelium* og fandt nogle skriftstedshenvisninger, min mor havde skrevet.

ET MIRAKEL I HERRENS HUS I KIEV

Min familie og jeg var spændte på at tage bilturen fra Rumænien til Kiev i Ukraine til indvielse af templet i august 2010. I vished om, at dette ville blive templet for de hellige i Rumænien/Moldova-missionen, rejste vi omtrent 14 timer bare for at være der. Da vi ankom, mødte vi en anden gruppe, der også var rejst fra Rumænien. Vi var alle glade for at være i Kiev til denne hellige begivenhed.

På dagen for indvielsen skulle vores gruppe fra Rumænien se indvielsen i et værelse i templets underetage. Nogle begyndte at luften deres utilfredshed. De havde håbet at deltage i indvielsen med profeten i det celestiale værelse. Nogle sagde endda, at de lige så godt kunne være blevet hjemme og set transmissionen i deres kirkebygning i Rumænien.

Jeg begyndte at bede inde i mig selv: »Himmelske Fader, hvordan

kan vi hjælpe disse medlemmer fra Rumænien til at få en uforglemmelig oplevelse i dit hus?»

Jeg havde stadig ikke modtaget et svar, da indvielsen begyndte. Snart fandt vi ud af, at profeten, Thomas S. Monson (1927-2018), ville komme nedenunder og lægge hjørnesteinen på plads. Måske var det svaret! Jeg bad om, at profeten på en eller anden måde ville komme og hilse på de rumænske hellige.

»Jeg beder ikke om dette for mig, men for mine brødre og søstre.«

Efter hjørnestensceremonien gik præsident Monson forbi vores værelse på sin vej tilbage til det celestiale værelse. Pludselig følte jeg i mit hjerte, at jeg skulle rejse mig og invitere ham ind i vores værelse.

Jeg rejste mig og sagde: »Vores profet! Kom ind til os. Vi er fra Rumænien.«

Det så ikke ud som om, at han hørte mig. Men et øjeblik efter kom han tilbage. »Rumænien!« sagde han og kom ind i rummet.

Han hilste på os alle og sagde, at han elskede os meget. Mit hjerte blev fyldt, da jeg så ansigterne på vores kære medlemmer. »Tak, kære Fader,« bad jeg, »for dette mirakel i dit hus.«

Jeg bad inden i mig selv: »Himmelske Fader, hvordan kan vi hjælpe disse medlemmer fra Rumænien til at få en uforglemmelig oplevelse i dit hus?«

Da profeten gik ud af rummet, var ingen kedede af det mere. Jeg følte, at vi var i det mest velsignede rum i templet. Det var en oplevelse, jeg aldrig vil glemme. ■

Doru Vasile fra Bukarest i Rumænien

ET GODKENDENDE SMIL

En aften havde vores menighed en aktivitet, som vi havde brugt mange timer på at forberede. Efter aktiviteten sagde en ung undersøger farvel til mig, men vendte nogle få minutter senere tilbage og spurgte: »Biskop, hvornår må jeg komme igen?« Jeg sagde søndag, og den unge mand sagde hurtigt: »Nej, er der ikke andre aktiviteter?« Han havde haft det så hyggeligt med de unge i vores menighed, at han gerne ville komme igen.

Jeg talte også med et besøgende par, der havde deltaget i aktiviteten, og spurgte, hvad de syntes. Ægtemanden sagde: »Siden vi kom herhen, har vi følt en fred og ro,« hvilket hans hustru nikkende bekræftede. Jeg blev overrasket, for da de ankom, havde der været en masse mennesker, der talte og lavede en masse larm. Men han fortsatte og så mig og spurgte: »Det er Helligånden, ikke?« Overrasket kunne jeg jo kun svare jo.

Der havde været meget at gøre for at blive klar til denne aktivitet, så

da det hele var overstået den aften, var det eneste, jeg havde lyst til, at komme hjem i seng. Fordi jeg var så træt, havde jeg ikke tænkt nærmere over mine samtaler med undersøgerne. Da jeg kom hjem, bad jeg mine bønner og gik i seng, men jeg kunne ikke sove. I mit sind havde jeg et billede af, at Herren smilede. Det var et godkendende smil. I det øjeblik begyndte jeg at huske de vidunderlige ting, der var sket ved aktiviteten.

Jeg forstod, at medlemmernes flid og kærlighed havde gjort det muligt, at de tre undersøgere var blevet rørt om hjertet. Jeg forstod, at det godkendende smil handlede om det, vi gjorde. Jeg kunne ikke lade være med at græde, og jeg følte mig så taknemmelig for den gave, Herren havde givet os. Han havde givet os et godkendende smil. Jeg bærer vidnesbyrd om, at Herrens ord er sande. Når vi fører en sjæl til ham, vil vores glæde i Faderens rige blive stor (se L&P 18:15). ■

Franklin Romero fra Manabí i Ecuador

FORTÆL DIN HISTORIE

Sidste dages hellige røster udgiver beretninger om virkelige hændelser om alle evangeliske emner, men vi søger især jeres erfaringer med at drage omsorg for andre og med at udvise mod til at efterleve evangeliet. Send jeres historie ind på liahona.lds.org (klik på »Submit an Article or Feedback«).

Der vil altid være »hård tale.« Men der vil altid være mulighed for at vælge tro frem for tvivl eller usikkerhed.

VORES **motivation** TIL AT efterleve evangeliet

Mindy Selu

Kirkens Tidsskrifter

Disciplens vej er fyldt med velsignelser – både de »sete og usete.«¹ Men der er tider på den sti, hvor det på trods af velsignelserne hverken er let eller bekvemt. At være en Jesu Kristi discipel kræver arbejde og ofre, og sommetider er det svært at finde motivationen til at efterleve buddene og yde de ofre.

Som unge voksne har I sikkert også travlt med at jonglere med nye ansvar, træffe afgørende beslutninger og finde ud af, hvordan jeres egen vej som discipel skal være resten af jeres liv. Desuden kan der være ting omkring Kirkens retningslinjer, historie eller evangeliske doktrin, som I ikke helt forstår, fristelser I kæmper med, såvel som velsignelser I stadig venter på og spørgsmål om Guds plan for jer.

Nogle af os kan endda spekulere over, om de lovede velsignelser står mål med anstrengelsen ved at efterleve evangeliet. Vi siger måske, at vi ikke passer ind, at det er for besværligt eller at der er flere spørgsmål end svar. Men når alt kommer til alt, handler det i virkeligheden om motivation. Hvorfor gør I det, I gør, og hvorfor lever I, som I gør? Hvorfor bliver I ved med at holde buddene, selvom ingen omkring jer lægger mærke til det?

Uanset hvem I er og hvilket livsstadie I er på, så er det op til jer at finde jeres bevæggrund ved at forædle jeres tro på Frelseren og hans evangelium.

Hvem skal vi gå til?

At finde og holde sin motivation til at efterleve evangeliet er ikke en unik udfordring for vor tid. Selv da Frelseren gik på jorden, havde folk stadig svært ved at forstå og således adlyde de principper, han underviste om. Adskillige af hans disciple lyttede, da han forklarede et begreb, der syntes at støde dem – at han er »livets brød« (Joh 6:47-58). De reagerede med skepsis og sagde: »Det er hård tale; hvem kan holde ud at høre på det?« (Joh 6:60).

Kristus, der så, at de havde svært ved at tro på eller acceptere denne lære, spurgte: »Forarger det jer?« (Joh 6:61). I stedet for at sætte deres tro over deres tvivl forlod mange af hans disciple ham »og de fulgtes ikke mere med ham« (Joh 6:66).

Men da Kristus spurgte resten af sine disciple, om de også ville gå deres vej, kom Peter med det eneste svar, der egentligt er at give: »Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord« (Joh 6:67-68).

Kilden til vores motivation

Peter kendte kilden til sin motivation. Det kom helt ind til kernen i, hvorfor vi gør, hvad vi gør i evangeliet: vores vidnesbyrd om og tro på Jesus Kristus. »Vi tror, og vi ved, at du er Guds

hellige,« erklærede Peter (Joh 6:69). Ved at få den samme stærke overbevisning om Jesus Kristus, hans guddommelighed og værk kan vi også finde motivationen til fortsat at efterleve evangeliet – selv når det synes svært, selv når ingen lægger mærke til det og selv når vi ikke er sikre på, hvad vi ønsker at gøre.

Der vil altid være »hård tale.« Men der vil altid være mulighed for at vælge tro frem for tvivl eller usikkerhed. Som ældste L. Whitney Clayton fra De Halvfjerds' Præsidium har sagt: »Beslutningen om at tro er det vigtigste valg, vi nogensinde træffer.«²

Så hvad gør vi, hvis vi befinder os på den anden side af den »hårde tale«?

1. Følg Peters eksempel og de disciple, der forblev trofaste, selvom det havde været let at gå væk. Lyt til profeternes, apostlenes og andre lederes råd:

»I tider med frygt, tvivl eller uroligheder, så stå fast på den grund, I allerede har vundet ... *Hold fast ved det, I allerede ved, og vær stærke, indtil mere viden kommer.*«³

»Tag et enkelt skridt frem i tro – og så et til ... Fokuser på de sandheder, [I tror] på, og lad de sandheder fylde [jeres] sind og hjerte ...

Begynd med de grundlæggende evangeliske sandheder.«⁴

2. Hold skrifterne tæt på og følg læren i dem:

»Bønsomt studium af og grunden over Mormons Bog hver dag.«⁵

»Den, der vil gøre hans vilje, skal erkende, om min lære er fra Gud, eller om jeg taler af mig selv« (Joh 7:17).

»Vær ordets gøreere, ikke blot dets hørere« (Jak 1:22).

3. Fortsæt med at holde buddene.

»Svarene på vores inderlige spørgsmål kommer, når vi oprigtigt søger, og når vi efterlever befalingerne ... Vores tro rækker ud over vores fornufts nuværende begrænsninger.«⁶

»Når I bliver ved med at være lydige ... vil I få den kundskab og forståelse, I søger.«⁷

I sidste ende handler vores motivation om det, Peter sagde. Tror vi, at Jesus er Kristus, at han står i spidsen for sin kirke og har det evige

livs ord? Giver vi vores tro på ham forrang over for det, vi måske ikke forstår i øjeblikket og opfatter som »hård tale«?

Belønningen ved at efterleve evangeliet

Når vi beslutter os for at elske og følge Gud og Jesus Kristus og holde buddene, selv når vi ikke helt forstår dem, er belønningerne uvurderlige. Det naturlige menneske spørger: »Hvad får jeg ud af det?« Evangeliet lærer os svaret: »Fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende verden«; et sted, der er forberedt til jer i Guds boliger; alt hvad vor himmelske Fader har; »aldrig ophørende lykke« (se L&P 59:23; Eter 12:34; L&P 84:38; Mosi 2:41) og som ældste Dieter F. Uchtdorf fra De

Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Her [i Kirken] vil I finde det, der ikke kan købes for penge. Jeg vidner om, at I her vil finde det evige livs ord, et løfte om forløsning og glæde og vejen til fred og lykke.«⁸ For blot at nævne nogle få.

Når vi hengiver os til at følge Kristus og lyde hans bud, bliver vi lovet alle disse ting og mere til. Det betyder ikke, at stien altid vil være let eller forståelig, men velsignelserne, vi bliver lovet ved at forblive stærke, vil udfolde sig igennem hele vores liv og selv derefter.

Men hvor utrolige disse velsignelser end er, bør de ikke være vores primære bevæggrund for at efterleve evangeliet. Uanset hvilke spørgsmål I har, uanset hvilken læresætning I ikke forstår, vil jeres tro på Jesus Kristus og hans forsoning være nøglen til jeres motivation for at efterleve hans evangelium, akkurat som det var for Peter og andre.

»Vores motiver og tanker påvirker i sidste ende vores handlinger,« har ældste Uchtdorf sagt. »Vidnesbyrdet om sandfærdigheden af Jesu Kristi gengivne evangelium er den mest motiverende kraft i vores liv. Jesus understregede gentagne gange kraften i gode tanker og rene motiver: »Se hen til mig i alle jeres tanker; tvivl ikke, frygt ikke« (L&P 6:36).

Vidnesbyrdet om Jesus Kristus og det gengivne evangelium vil

hjælpe os til i dette liv at finde ud af Guds specifikke plan for os og derpå handle i henhold til den. Det giver os vished om, at Gud findes og han er sand og god, om Jesu Kristi forsoning og lære og om at sidste dages hellige profeter er kaldet af Gud.«⁹

Hvad gælder mig, så vil jeg blive ved med at prøve, selv når det føles svært. Jeg vil blive ved med at bede mine bønner og studere mine skrifter. Jeg vil gøre en indsats for at styrke mit vidnesbyrd om Frelseren hver dag. Og jeg vil blive ved med at prøve at leve, som han ønsker, at jeg lever, og forlade mig på hans ord og på, at hans levende profeter og apostle underviser mig om hvordan, og jeg vil stole på den motivation, der ikke alene stammer fra min tro på og kærlighed til ham, men også fra hans evige offer og kærlighed til mig. ■

NOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, »Disciplens vej«, *Liahona*, maj 2009, s. 76.
2. L. Whitney Clayton, »Vælg at tro«, *Liahona*, maj 2015, s. 38.
3. Jeffrey R. Holland, »Jeg tror«, *Liahona*, maj 2013, s. 93; 94 fremhævelse i original.
4. Se Rosemary M. Wixom, »Vend tilbage til troen«, *Liahona*, maj 2015, s. 94.
5. Se Thomas S. Monson, »Styrken i Mormons Bog«, *Liahona*, maj 2017, s. 87.
6. Se Rosemary M. Wixom, »Vend tilbage til troen«, s. 95.
7. Russell M. Nelson, »Åbenbaring for Kirken, åbenbaring for vores liv«, *Liahona*, maj 2018, s. 96.
8. Dieter F. Uchtdorf, »Kom, slut jer til os«, *Liahona*, nov. 2013, s. 24.
9. Se Dieter F. Uchtdorf, »Styrken ved et personligt vidnesbyrd«, *Liahona*, nov. 2006, s. 37.

TO VALG

»Herrens vej er ikke svært. Livet er svært, det er evangeliet ikke ... Livet er svært for os alle, men livet er også enkelt. Vi har kun to valg. Vi kan enten følge Herren og blive begavet med hans kraft og få fred, lys, styrke, viden, tryghed, kærlighed og glæde, eller også kan vi gå en anden vej, en hvilken som helst anden vej, og gå ad den alene – uden hans støtte, uden hans kraft, uden vejledning i mørket, uroen, tvivlen, sorgen og fortvivlelsen. Jeg spørger, hvilken vej er lettest?«

Se ældste Lawrence E. Corbridge fra De Halvfjeds, »Vejen«, *Liahona*, nov. 2008, s. 36.

Jeg kunne mærke et mørke sænke sig over mit liv. Og da indså jeg, at jeg var nødt til at tale med min biskop.

Det første skridt mod omvendelse

Aurilas Peterson

Jeg husker, at jeg fastsatte en dåbsdato med missionærerne. De spurgte, om jeg var klar til at indgå denne pagt med vor himmelske Fader. Uden overhovedet at tænke over det og med hjertet fuld af glæde sagde jeg: »Ja.« Jeg ønskede at tage imod den særlige gave, min kærlige himmelske Fader havde givet mig, og jeg vidste, at jeg ikke kunne blive så lykkelig uden Frelseren i mit liv. Men jeg var ikke sikker på, hvad fremtiden indebar for mig.

Endelig kom den store dag. Den var uforglemmelig, og jeg var så glad.

Mørke dage

Efter jeg var blevet døbt og bekræftet, virkede dagene pludseligt mørke. Der var nogle problemer med min familie, og jeg kæmpede for at adlyde alle Guds bud. Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle gøre, og jeg havde lyst til at opgive det hele. Ingen syntes at forstå mig.

Jeg havde altid elsket at læse Mormons Bog, men på det tidspunkt

lagde jeg den til side. En dag, hvor jeg var alene hjemme, følte jeg Åndens søde tilskyndelse til at læse i Mormons Bog. Jeg bad inden, da jeg ønskede at finde et svar, der kunne give mig fred. Jeg slog direkte op på Alma kapitel 5. Vers 27 lyder: »Har I vandret og holdt jer ulastelige for Gud? Kunne I, hvis I blev pålagt at dø på dette tidspunkt, sige inde i jer selv, at I har været tilstrækkelig ydmyge? At jeres klæder er blevet rensset og gjort hvide ved Kristi blod, han, som kommer for at forløse sit folk fra deres synder?«

Jeg følte mig berørt af disse ord. Jeg vidste, at jeg var nødt til at omvende mig, så jeg aftalte at mødes med min biskop. Jeg kan ikke benægte, at jeg var bange, men jeg tvang mig selv til at gå hen og tale med ham.

Forstå Guds løfte

Da jeg ankom til biskoppens kontor, følte jeg mig så skyldig, at jeg bare ønskede at dreje om på hælen. Men jeg bad om mod til at sige det, der var nødvendigt. Biskoppen bød mig indenfor, og så bad han en bøn

for at modtage Guds hjælp. Han talte til mig, som var jeg hans søn og han viste mig kærlighed igennem sine ord. Han gav mig råd og bad mig om at gøre bestemte ting for at få Guds tilgivelse og derefter komme tilbage og tale med ham.

Jeg var så glad for denne mulighed. Jeg fulgte hans råd og kom med tiden til at forstå Guds løfte om tilgivelse, som han gav Alma: »Hvis han bekender sine synder for dig og mig og omvender sig i sit hjertes

oprigtighed, skal I tilgive ham, og jeg vil også tilgive ham« (Mosi 26:29). Efter jeg oprigtigt havde omvendt mig, vidste jeg, at Herren havde tilgivet mig. Endelig blev jeg i stand til at føle vor himmelske Faders kærlighed i mit hjerte, og mørket lettede. Jeg blev glad og stolt af mig selv!

Biskoppen er der for at hjælpe

Biskoppen er Herrens repræsentant i menigheden. Vid, at han er der for at hjælpe jer med at finde den

sande lykke, som Gud har beredt for jer. Stol på ham. Har I problemer eller behov for at omvende jer, så find ham. Han vil hjælpe jer.

Jeg ved, at det ikke altid er let at gå til ham. Men som præsident Lorenzo Snow (1814-1901) forklarede om vor himmelske Faders evige plan: »Jeg vover den påstand, at da det i ånderverdenen blev foreslået, at vi skulle ... gennemleve de erfaringer, som vi nu gør, ikke kun lød behageligt og hyggeligt ... Alligevel er der ingen tvivl om, at vi klart så og forstod, at det var en nødvendig oplevelse for at opnå ophøjelse og herlighed.« Han gik videre og sagde: »Vi var villige til at underkaste os Guds vilje, og derfor er vi her« (Kirkens præsidenters lærdomme: Lorenzo Snow, 2012, s. 108).

Omvendelse er en del af at underkaste sig Guds vilje. Så frem for at bære bange for biskoppen så gør ham til jeres ven. Han er udvalgt af Gud, og han kan hjælpe jer til omvendelse og heling af jeres sjæl ved at komme til Jesus Kristus. Herren ønsker at hjælpe os, men vi er nødt til selv at tage det første skridt mod omvendelse. På den måde kan vi se løftet i Esajas 1:18 gå i opfyldelse: »Er jeres synder som skarlagten, kan de blive hvide som sne.« Og det er det, biskoppen er der for at hjælpe med.

Jeg bærer vidnesbyrd om, at Gud lever, og at Jesus Kristus er vor Frelser. De elsker os meget højt! ■
Forfatteren bor i Ouest i Haiti.

LÆR PÅ HERRENS MÅDE

**Ældste
David A. Bednar**
De Tolv Apostles
Kvorum

Herrens fremskyndelse af sit værk kræver, at vi konstant lærer, ændrer os og trænger fremad med tro på Frelseren.

Et mønster i alt

I en åbenbaring, der blev givet gennem profeten Joseph Smith i juni 1831, erklærede Herren: »Jeg vil give jer et mønster i alt, for at I ikke skal blive bedraget; for Satan er løs i landet, og han drager om og forfører folkeslagene« (L&P 52:14).

Interessant nok gav Herren os »et« mønster og ikke »mønsteret« i alt. Jeg tror ikke, at Herren ved sin brug af ordene »et mønster i alt« antyder, at han kun har et mønster, der kan bruges i enhver situation. Derimod omfatter Herrens vej en vifte af mønstre, der kan

anvendes til at opnå forskellige åndelige mål.

Vores ultimative mål for enhver lærings- og undervisningsoplevelse bør være at afgøre og bruge det mønster eller de mønstre, der møder vores behov bedst, og ved hvilke, vi opnår det ønskede læringsresultat.

Helligånden er læreren

Helligånden er det tredje medlem af Guddommen og er åbenbarer, lærer, talsmand, helliggører, og han bringer alt til vores erindring (se Joh 14:16-17, 26; 3 Ne 27:20). Ældste James E. Talmage (1862-1933) fra De Tolv Apostles Kvorum forklarede, at »det embede og virke, som Helligånden har blandt mennesker, er beskrevet i skriften. Han er lærer udsendt fra Faderen, og for dem, der er berettiget til hans undervisning, vil han åbenbare

*Det er en afgørende del af Herrens
mønster for indlæring, at vi inviterer
Helligånden til at være læreren.*

AT LÆRE VED TRO KRÆVER BÅDE HJERTET OG ET VILLIGT SIND

alt, der er nødvendigt for sjælens udvikling.«¹ Det er en afgørende del af Herrens mønster for indlæring, at vi inviterer Helligånden til at være læreren.

En elev, der bruger sin handlefrihed til at handle i overensstemmelse med de korrekte principper, åbner sit hjerte for Helligånden og indbyder hans undervisende, bevidnende kraft og bekræftende vidnesbyrd. At lære ved og af tro kræver åndelig, mental og fysisk handling og ikke kun passiv modtagelse. Det er gennem oprigtigheden og pålideligheden i vores trosinspirerede handling, at vi viser vor himmelske Fader og hans Søn Jesus Kristus, at vi er villige til at lære og modtage belæring af Helligånden.

Tænk på, hvordan missionærene hjælper undersøgerne til at lære ved tro. At indgå og holde åndelige forpligtelser, såsom at studere og bede omkring Mormons Bog, holde buddene og komme til kirkemøder kræver, at undersøgeren udøver tro og handler. Princippet gælder også alle medlemmer, deriblandt forældre, lærere og ledere.

Undervisning, formaning og forklaring – kan til trods for, at det er vigtigt – aldrig overbringe en undersøger, et barn, en elev eller et medlem et vidnesbyrd om sandheden af det gengivne evangelium. Kun når deres tro iværksætter handling og åbner vejen til hjertet, kan Helligånden levere sit bekræftende vidnesbyrd. Missionærer, forældre, lærere og ledere må lære at undervise med Åndens kraft. Af tilsvarende vigtighed er det ansvar dog, som de har for at hjælpe andre til at lære for sig selv ved tro.

Den læring, jeg beskriver, rækker langt ud over ren kognitiv forståelse og det at indtage og genkalde information. Den type af læring, som jeg taler om, gør, at vi vågner til Gud (se Alma 5:7), aflægger det naturlige menneske (se Mosi 3:19), at vores hjerte forandres (se Mosi 5:2) og at vi bliver omvendt til Herren og aldrig falder fra (se Alma 23:6). At lære ved tro fordrer både hjertet og et villigt sind (se L&P 64:34) og er et resultat af, at Helligånden bærer Guds ords kraft både hen til og ind i hjertet.

Læring ved tro kan ikke overføres fra en lærer til en elev eller fra en missionær til en undersøger via en lektion, demonstration eller et eksperiment. I stedet må eleven udøve tro og handle for selv at opnå kundskab.

Et mønster for indlæring og undervisning

1. Forbered jer til at lære

Hvis I deltager i jeres søndagsskoleklasse og lytter til, at jeres lærer præsenterer et emne, er det godt. Men hvis I har arbejdet og forberedt jer, hvis I tænker over de ting, som jeres lærer har bedt jer om at læse, grunde over og bede om inden klassen, kan der finde en kraftfuld udgyldelse af Ånden sted og Helligånden bliver jeres lærer. Forberedelse indbyder til åbenbaring.

2. Omgås for at opbygge

Jeg vil gerne henlede jeres opmærksomhed på dette skriftsted. »Udvælg en lærer blandt jer, og lad ikke alle være talsmænd på én gang, men lad én tale ad gangen, og lad alle lytte til hans ord, så at alle, når alle har talt, må være blevet opbygget af alle, og

så enhver må have lige mulighed« (L&P 88:122).

Det er et af Herrens kraftfulde mønstre for indlæring og undervisning. Må jeg foreslå en anden måde at se på dette vers på: »Udvælg en lærer blandt jer.« Hvem er læreren? Helligånden. Kunne det være, at I ønsker, at Helligånden er læreren, og dermed »ikke [lade] alle være talsmænd på én gang, men lad én tale ad gangen, og lad alle lytte til hans ord, så at alle, når alle har talt, må være blevet opbygget af alle«? Den eneste, der kan udvirke den opbyggelse, er Helligånden.

Opbyggende social omgang indbyder til åbenbaring. For tiden lærer og anvender vi i Kirken et mere åndeligt sensitiv, udfordrende og krævende mønster for læring og undervisning. Vil vi altid gøre, som vi altid har gjort og få de samme resultater, som vi altid har fået, eller vil vi omvende os og lære og ændre og undervise mere på Herrens måde?

3. Opfordring til handling

Et enkelt lille spørgsmål hjælper os til at nå dette mål. Hvad vil I gøre med det, I har lært? At man handler på åbenbaring, indbyder til mere åbenbaring.

Jeg beder til, at vi må kunne følge med i takt med, at Herren fremskynder sit værk, at vi ikke blot gør, som vi altid har gjort på samme måde, som vi altid har gjort det.

Jeg bærer vidnesbyrd om, at Herren Jesus Kristus vitterligt lever.

Jeg vidner om, at han lever. Han er opstanden. Han står i spidsen for denne kirke, og han leder dens virke. Han anmoder os alle om at holde trit med hans fremskyndelse og følge de mønstre, han har fremlagt for vores udvikling og læring. ■

Fra en tale holdt ved et seminar for nye missionspræsidenter den 25. juni 2014.

NOTE

1. Se James E. Talmage, *Et studium af trosartiklerne*, 1953, s. 154.

FORBEREDELSE INDBYDER TIL ÅBENBARING

Fem

MÅDER AT LÆRE AF GENERALKONFERENCEN PÅ

GENERALKONFERENCE ER EN SKØN MULIGHED FOR at forene sig med medlemmer af Kirken over hele verden for at lytte til Kirkens ledere og modtage vejledning fra Herren. At se, lytte og studere generalkonferencebudskaberne kan bringe Ånden ind i jeres liv og styrke jeres vidnesbyrd. Det er en mulighed for jer til at modtage og handle på personlig åbenbaring.

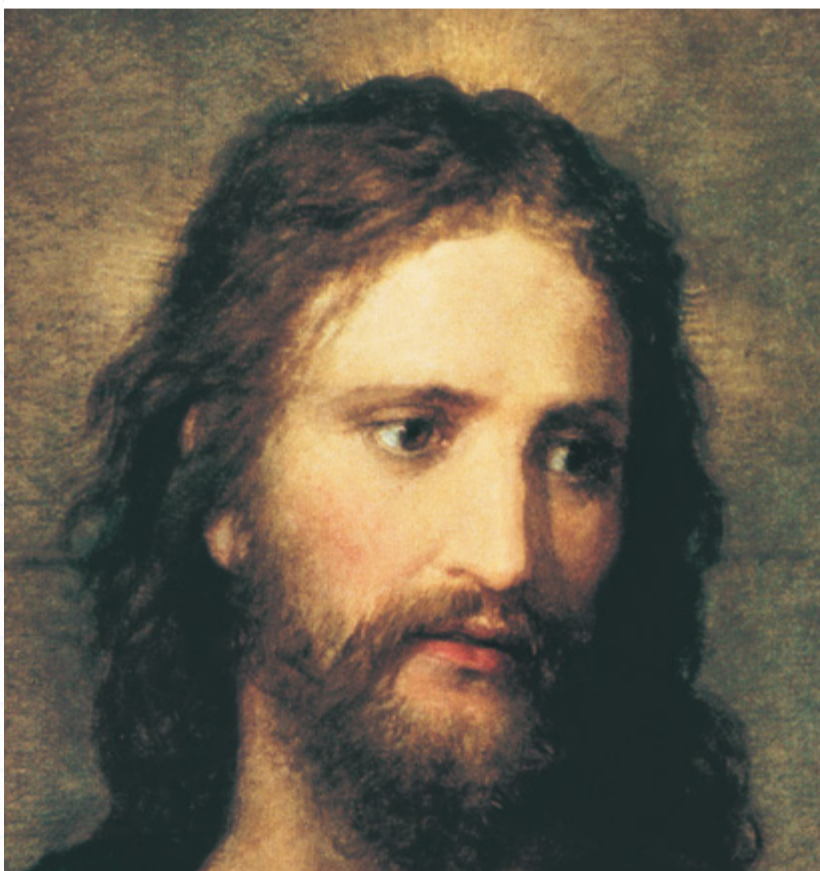
Her er fem forslag til, hvordan I kan lære af generalkonferencen.

-----

1 SKRIV JERES SPØRGSMÅL NED, INDEN GENERALKONFERENCEN BEGYNDER

Tag jer tid til at skrive jeres spørgsmål ned, inden generalkonferencen begynder, og vær så opmærksom på de svar, der kommer til jer under konferencen. Jeres bønner og spørgsmål kan blive besvaret, mens I deltager og lytter til Ånden.

-----

2 STRÆB EFTER AT LÆRE AF KRISTUS

Profeter vidner og underviser om Frelseren (se ApG 10:43). Når I lytter til konferencebudskaberne, kan I tænke over, hvad talerne lærer jer om Jesus Kristus. I kan tilmed lave en liste i jeres noter.

I har evnen til at modtage åbenbaring og frygtløst handle på den.

Præsident Henry B. Eyring,
»Herren leder sin kirke«,
oktoberkonferencen 2017

3 HOLD ØJE MED TEMAER

Når I har set noget af generalkonferencen, lægger I måske mærke til, at I har hørt et tema, der er blevet nævnt mere end en gang. De mønstre, I lægger mærke til, kan være en måde, som Ånden hjælper jer til at se noget på, som I har brug for at lære.

5 VÆR MOTIVERET OG INSPIRERET TIL AT HANDLE

Skriv de budskaber og citater ned, som inspirerer eller opfordrer jer til at gøre noget. Det kan hjælpe jer til at anvende det, I lærer – og hjælpe jer med at huske jeres tanker senere, når I har brug for at blive mindet om det. ■

At lære ved og af tro kræver åndelig, mental og fysisk handling og ikke kun passiv modtagelse.

Ældste David A. Bednar, »Lær på Herrens måde,« side 50 i dette nummer

4 LÆG MÆRKE TIL MORMONS BOG

I kan lære meget ved at lægge mærke til de skrifter, Kirkens ledere henviser til, især Mormons Bog, som er »vores religions slutsten« (indledningen til Mormons Bog). Se, om I kan fange hver gang, den nævnes ved generalkonferencen. Det vil forbløffe jer!

UNDERVIST AF HELLIGÅNDEN

Disse unge forberedte sig inden generalkonferencen på at blive undervist af Ånden. Her fortæller de, hvad de lærte ved en tidligere generalkonference, og hvad de har gjort anderledes på grund af det.

Inspireret instruktion

Jeg blev inspireret af generalkonferencen.

Mens jeg lyttede til vores ledes opfordring til os om at tjene andre, sætte vores lid til Kristus og holde standhaftigt fast i jernstangen, følte jeg Helligånden vidne for mig om, at dette evangelium er sandt og at vi kan opnå evigt liv ved holde buddene og følge Guds ord. Jeg har sat mig mål om at stå mere til rådighed i mit lokalsamfund og at styrke mit vidnesbyrd ved daglige bønner og skriftstudium. Jeg ved, at jeg er datter af vor himmelske Fader. Han lever og elsker mig for evigt og altid.

Madelyn B. er 16 år og fra Delaware i USA

Om: Den ældste af tre børn, løber terrænløb, kan lide at læse og synge; elsker spansk og håber at kunne undervise i engelsk som andetsprog.

Svar på spørgsmål

Inden generalkonferencen havde jeg to spørgsmål: (1) Hvordan kunne jeg bevare en god attitude og hjælpe mine venner, når de traf dårlige valg? og (2) hvordan kan jeg bære vidnesbyrd om Kirken, uden at de gør nar af mig? Under konferencen vidnede Ånden for mig om, at jeg ikke er alene. Nu ved jeg, at jeg ved at studere skrifterne oprigtigt vil modtage svar på mine spørgsmål om mine venner. Jeg ved, at vor himmelske Fader hører mine bønner, og jeg vil stræbe efter at blive bedre hver dag.

Isaak R. er 13 år og fra Pichincha i Ecuador

Om: Enebarn, kan lide at spille klaver, stå på skøjter, spille fodbold, judo, sang og lave slik. Han vil gerne være læge og hans yndlingsfarve er grøn.

Inviteret til udvikling

Generalkonferencen styrkede mig med et ønske om at følge Jesu Kristi evangelium. Den hjalp mig til at vide og forstå, at dette er den sande kirke, som giver os lys og glæde. Jeg følte Ånden opfordre mig til at udvikle mig hver dag og læse Mormons Bog for at få et stærkt vidnesbyrd om evangeliet. Jeg tror, at vor himmelske Fader ønskede, at jeg lyttede til de inspirerede budskaber.

Vicente A. er 16 år og fra Metropolitan Region i Chile

Om: Den ældste af fire børn; kan lide at spille videospil, lytte til musik og spille fodbold; spiller teater og vil gerne på mission.

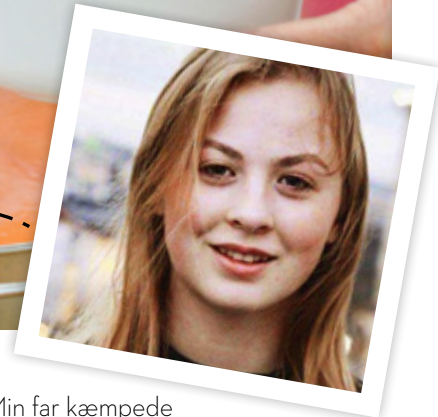

Forberedt på at lære

Jeg følte Ånden så stærkt til generalkonference. Siden jeg er begyndt at forberede spørgsmål og forberede mig åndeligt på konferencen, har den fået en helt ny betydning i mit liv, og jeg har været i stand til at lære så meget mere af hver eneste tale. Jeg er så taknemmelig for profeten og apostlene, og jeg ved, at de er sendt af vor himmelske Fader for at lede og vejlede os!

Ben H. er 17 år og fra Kentucky i USA

Om: Elsker sport, spiller basketball og tennis i skolen, kan lide at stå på ski og snowboard, rejse og vandre.

Søg lyset

Året inden havde været svært for mig. Min far kæmpede med kræft, og der var terrorangreb i min by. Jeg kæmpede med angst og spekulerede på, hvordan jeg kunne finde fred, når jeg frygtede for både min åndelige og fysiske sikkerhed. Generalkonferencen lærte mig, at vi kan finde fred, når vi lever dydigt, fylder vores hjerte med tro og bevarer et evigt perspektiv. Jeg blev inspireret til at henvende mig til Kristus i svære tider i stedet for at forlade mig på min egen forstand. Jeg ved, at jeg kan overvinde mørkets indflydelse ved at søge klarheden i Kristi lys.

Olivia H. er 17 år og fra Belgien

Om: Svømmer, kan lide at tjene andre, er frivillig i et folkekøkken, på et børnehjem og i hendes skoles specialklasser.

»JEG LOVER

KIRKENS UNGE MEDLEMMER,

AT HVIS I VIL

LYTTTE

[TIL GENERALKONFERENCEN],

VIL I FØLE ÅNDEN VÆLDE

FREM I JER. HERREN VIL

FORTÆLLE JER, HVAD HAN

ØNSKER, I SKAL GØRE

MED JERES LIV.«

Ældste Robert D. Hales (1932-2017)

fra De Tolv Apostles Kvorum,

»Generalkonference: Styrk troen og vidnesbyrdet«,
oktoberkonferencen 2013

Fakta om GENERALKONFERENCE

Orglet i
Konferencecentret har

7.667

piber – men publikum kan
kun se omkring 170 piber

Præsident Russell M.
Nelson har holdt

84

generalkonferencetaler
i sine 34 år som
generalautoritet

Folk i

221

lande og
territorier ser
generalkonference

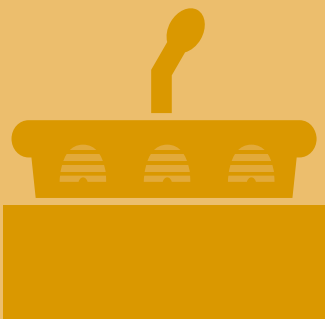
Talerne
bliver
oversat til

94

forskellige
sprog

Det træ, som
talerstolen i
Konferencecentret
er lavet af, kommer
fra **PRÆSIDENT
GORDON B.
HINCKLEYS**
(1910-2008) gamle
valnøddetræ

Flere end

100.000

mennesker deltager ved de fem møder i
Konferencecentret i Salt Lake City i Utah i USA.

ET BOEING 747 FLY – som
er ca. 70 meter langt – kan stå inde i
Konferencecentrets auditorium

Der holdes omtrent

35

taler ved hver
konference

STØRRE BEKENDTGØRELSE FORETAGES UNDER GENERALKONFERENCERNE:

SEP. 1995:
»Familien: En
proklamation
til verden«

APR. 1998:
Opførelsen af
mindre templer

APR. 2001:
Den selvsupplerende
uddannelsesfond
stiftes

OKT. 2012:
Alderen for
missionærer
sænkes

APR. 2018:
Omsorgsindsats
erstatte hjemme- og
besøgsundervisning

»Hvordan kan jeg indbyde Ånden i mit hjem, når folk skændes og diskuterer?«

VÆR FREDSTIFTER

»Når vi er ude af stand til at ændre andres opførsel, må vi gå til den opgave, det er at beherske os selv ...

I stedet for skænderier og gnidninger mellem medlemmer af familien er det vores opgave at opbygge, lytte og finde fornuftige løsninger sammen.«

Se ældste Marvin J. Ashton (1915-1994) fra De Tolv Apostles Kvorum, »Ingen tid til stridigheder«, Den danske Stjerne, okt. 1978, s. 12.

Sig undskyld

Hvis jeg har været oppe og skændes med nogen, har jeg opdaget, at det at sige undskyld eller

at indrømme, at man har taget fejl, selvom man tænker eller ved, at man har ret, hjælper med at få freden til at sænke sig igen. Gå så væk, vær stille, skift emne eller find noget, som I kan enes om. Det tager ikke lang tid for Ånden at komme tilbage.

Dylan M. er 15 år og fra Californien i USA

Elsk dem bare

Jeg har fundet ud af, at det at vise ren kærlighed mod min familie indbyder Ånden til at være i vores hjem. Profeten har talt om kærlighed som katalysator til ændringer og den balsam, der heler sjælen. En ånd af kærlighed giver tryghed og fred i hjemmet.

Joseph C. er 18 år og fra Arizona i USA

Tal med din familie

Hvis din familie ikke er medlemmer af Kirken, så fortæl dem, hvor skidt det føles, når de skændes og bed dem om at gøre det bedre. Hvis det ikke virker, så bed og prøv igen. Hvis de er medlemmer, så mind dem om, at de er Guds børn og bør undgå skænderier.

Carolina S. er 19 år og fra Goiás i Brasilien

Bed om Ånden

Når som helst familien rundt om skændes, er det svært at føle Åndens tilstedeværelse, men det

betyder ikke, at du ikke kan føle den, hvis du er værdig. Bed en bøn i dit hjerte for en større del af Herrens Ånd og vis ekstra opmærksomhed på de tilskyndelser, der bliver sendt. Vor himmelske Fader kan hjælpe dig til at føle fred og vide, hvordan du bedst bidrager til at bringe den fred ind i dit hjem.

Katie G. er 17 år og fra Utah i USA

Prøv at indgå et kompromis

Tal med din familie om at løse problemet på en måde, der gavner alle parter eller læs et skriftsted eller syng en salme. Du kan også bede vor himmelske Fader om hjælp til at løse problemet. På den måde vil alle køle ned og være i stand til at løse problemet uden at skulle skriges eller ty til vold. Det er helt sikkert, at Helligånden vil fylde jer alle med fred og give alle ønsket om ikke at skændes igen.

Luis F. er 14 år og fra Playa del Carmen i Mexico

Svarene er ment som en hjælp og vejledning, men de er ikke officielle udtalelser om Kirkens lære.

Er et vidnesbyrd mere end blot følelser?

Et vidnesbyrd er det, Frelseren talte om, da han sagde til Peter: »Det har kød og blod ikke åbenbaret dig, men min fader i himlene« (Matt 16:17). Det er en viden fra Gud, som bliver åbenbaret gennem Helligånden.

Helligånden taler med en stemme, som vi snarere føler end hører, men den taler både til »dit sind og i dit hjerte« (L&P 8:2; fremhævelse tilføjet) – vores tanker såvel som vores følelser.

Profeten Joseph Smith beskrev åbenbarelsens ånd som en følelse af »ren intelligens, der tilflyder en, [og giver] et pludselig indfald af ideer« (Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith, 2007, s.131).

Når vi vender vores sind og hjerte – vores tanker, følelser og ønsker – mod Gud, kan han tale til vores sind og hjerte med Helligåndens stille, sagte stemme. Når han kontakter vores ånd, tilflyder visse følelser og tanker os. Det er det vidnesbyrd, han giver os.

Hvad tænker I?

»Hvordan finder jeg venner med gode standarder?«

Indsend jeres svar og, hvis I ønsker det, et billede i høj opløsning, inden den 15. november 2018 på liahona.lds.org (klik på »Submit an Article«).

Svarene kan blive redigeret af hensyn til længde og tydelighed.

Veje, der forbereder jer på fremtiden

Leah Barton

Kirkens Tidsskrifter

Jeg tror ikke, at det er nogen 14-årig piges drøm at være i en støvet lade, svinge en rusten skovl og muge ud i en lugtende hestestald. Men der var jeg alligevel hver dag efter skole, indtil jeg var gammel nok til at få et andet arbejde.

Det var bestemt ikke en ideel situation at arbejde, mens jeg gik i high school, men jeg forstod dengang, at skulle jeg nogensinde få et arbejde, jeg faktisk kunne lide - et der ikke indebar, at man gjorde rent efter dyr - var jeg nødt til at gå universitetet og for at komme på universitetet havde jeg brug for penge. Jeg vidste, at for mig var uddannelse den rette vej mod en (forhåbentlig) tilfredsstillende karriere.

Det rare ved den vej, jeg har valgt, er, at det blot er en af adskillige, der kan lære en at arbejde og forsørge sig selv. Det kaldes at blive timeligt og åndeligt selvhjulpne. Når I overvejer jeres muligheder, så prøv at vælge den vej, som I føler vil berede jer bedst.

Disse historier er fortalt af mennesker, der for blot få år siden var på jeres alder. Ved at følge disse unge voksnes eksempel kan I finde jeres egen vej frem til at blive succesrige og selvhjulpne.

OVERVEJ BEHOVENE OMKRING JER

Oudom Piseth fra Cambodja

For at nå mine mål har jeg altid sagt til mig selv, at det er meget vigtigt at arbejde hårdt, men en anden måde at excellere på er at arbejde klogt. Efter min mission i England vendte jeg tilbage til Cambodja og så mig om på jobmarkedet. Jeg så efter ting som, hvor lang tid det tog at blive udlært til hvert job, og hvad det kostede at blive udlært.

Jeg fandt ud af, at læretiden for at blive tøjhandler var kort, men udfordrende, og der var ikke mange mennesker, der gjorde det. Jeg så det som en god mulighed og besluttede at gøre det. Nu har jeg færdiggjort programmet, og jeg arbejder som indkøber for et tøjfirma.

Det kan være meget svært at finde den rette karriere, men jeg har Frelseren til at hjælpe og opløfte mig.

Uanset om I går på universitetet, søger arbejde eller er i lære, så udvikler I en egenskab, der er afgørende for at opbygge Guds rige.

BRUG UDDANNELSE TIL AT ÅBNE DØRE

Iolanda Teixeira fra Kap Verde i Afrika

Min mor har altid opmuntret mig med vendingen: »Uddannelse er nøglen til succes.« Jeg ønskede en bedre fremtid for mig selv og især for min familie og for at opnå det, havde jeg brug for at blive ved med at uddanne mig. Uden penge til at komme på universitetet på det tidspunkt søgte jeg et stipendium for at komme på en erhvervsskole og studere computersystemer og vedligeholdelse.

I løbet af uddannelsen stødte jeg på forskellige udfordringer, men det afholdt mig ikke fra at gå videre med blikket rettet mod bedre tider. Bøn var en stor hjælp for mig; jeg søger altid Herrens råd. Jeg har altid været flittig med mine studier, og i dag er jeg flittig på mit arbejde, jeg gør mit bedste som computertekniker og marketingassistent.

ARBEJD NU MOD DEN FREMTID, I ØNSKER JER

Ann-Sophie og Lawrence Cavin fra Skotland i Storbritannien

Ann-Sophie: Jeg har altid gerne villet på universitetet, men mine planer om, hvad jeg ville læse, ændrede sig meget under mine teenageår. Da jeg var færdig med gymnasiet, arbejdede jeg som frivillig på et hospital i et halvt år. Siden da legede jeg meget med tanken om at blive sygeplejerske, men jeg troede ikke, at jeg var i stand til det.

I menighedens selvhjulpnehedsklasse blev vi bedt om at vælge et job, som vi gerne ville have, selvom vi måske ikke havde kvalifikationer. Jeg bad for at vide, hvad jeg skulle gøre, og det med at blive sygeplejerske blev ved med at dukke op i mit sind. Jeg besluttede mig for at følge Herrens påskyndelse.

Det har ikke været let at forfølge den drøm. For at komme ind granskede jeg uddannelsesprogrammet og hvad det krævede af mig at tage uddannelsen. Jeg talte med folk, som gik igennem en tilsvarende proces. Første gang, jeg søgte ind på sygeplejerskolen, kom jeg på venteliste. Men jeg gav ikke op, jeg søgte igen og til sidst kom jeg ind. Sommetider må man væbne sig med tålmodighed og stole på Herren og at han har sin egen plan for os.

Lawrence: Da jeg var yngre, satte jeg mig et mål om at gøre mit bedste, uanset hvad jeg studerede eller hvilket job jeg havde. Jeg prøvede altid at lære noget og blive bedre for at få den bedste chance for succes.

I øjeblikket arbejder jeg som manager i et tøjfirma, men jeg vil gerne ind i politiet. I Skotland skal man bo i landet i tre på hinanden følgende år, inden man kan søge ind i politiet. Eftersom jeg har været ude af landet i to år for at tjene på mission, må jeg vente nogle måneder mere, inden jeg kan søge ind.

Selvom det har været et stort bump på vejen, har jeg ikke givet op. Jeg har et godt arbejde og kan forsørge min familie, og jeg har arbejdet hårdt for at være sikker på, at jeg kan få gode anbefalinger til mine fremtidige jobs.

Ligesom disse unge voksne vil I finde forskellige veje, I kan følge for at kunne forsørge jer selv og jeres kommende familie. Med det mål in mente kan I planlægge jeres succes. Ældste Dieter F. Uchtdorf fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »Lad os gøre det bedste, vi er i stand til, og kultivere et omdømme af fortræffelighed i alt, hvad vi gør. Lad os indstille vores tanker og krop på de storslåede muligheder for arbejde, som hver ny dag bringer« (»To principper, der gælder for enhver husstand«, oktoberkonferencen 2009). Når I fokuserer på at lære og arbejde nu, vil I skabe vaner, der vil give jer mere selvtillid omkring jeres fremtid. ■

Redaktørens bemærkning: Overvej at bede jeres biskop om at præsentere jer for selvhjælpenhedsspecialisten i jeres stav. De kan hjælpe jer til at opdage muligheder for jeres fremtidige uddannelse og arbejde.

FIND JERES EGEN VEJ

1.

KEND JER SELV

Hvad er I gode til? Hvad kan I godt lide at lave? At svare på disse spørgsmål kan hjælpe jer til at identificere en potentiel karriere, der passer til alle de færdigheder, interesser og talenter, I allerede har.

FINGERPEG: Overvej at spørge jeres forældre, lærere og venner om, hvilke talenter de synes, at I har. I bliver måske overraskede over, hvad de siger!

2.

KEND VERDEN OMKRING JER

Hvilken slags job er det svært at besætte, hvor I bor? Hvilke firmaer ansætter? Det er klogt at vælge en karriere inden for et område i vækst, det vil sandsynligvis indebærer fremtidige muligheder.

FINGERPEG: Colleges, universiteter eller erhvervsskoler ved ofte, hvilke færdigheder der efterspørges og hvilke brancher der er i vækst.

3.

VID, HVAD JERES NÆSTE SKRIDT ER

Hvilken forberedelse er påkrævet for det job, I ønsker? Hvor får I den læretid og uddannelse, I har brug for? Hvordan vil I betale for det? Hvis I skal opnå et langsigtet karrieremål, er I nødt til at vide, hvordan I når derhen.

FINGERPEG: Overvej at tale med nogle, som allerede arbejder med det, I gerne vil. Stil dem spørgsmål. Mange mennesker kan godt lide at give råd og komme med forslag.

Del ud af Guds kærlighed

Allie B. er 12 år og fra Kentucky i USA

For ikke så lang tid siden flyttede min familie og jeg til Kentucky. Jeg var ret oprørt, fordi jeg skulle forlade alle mine venner og vores slægtninge. Kentucky var meget anderledes end det, jeg var vant til. Den første gang vi skulle i kirke, så jeg, at der ikke var så mange mennesker der. Da jeg så, hvor lille vores gren var, bestemte jeg mig for, at jeg i stedet for at tænke dårligt om det ville gøre noget ved det.

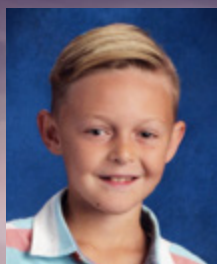
Den næste dag skulle min mor og jeg hen i en butik. Inden vi tog hjemmefra, greb jeg en stak kort, der kunne deles ud. Da vi kom hen i butikken, fik jeg et stykke slik og gik hen for at betale. Kassedamen scannede slikket og rakte mig det. Jeg rakte det tilbage. Hun så forvirret på mig og sagde: »Du har lige betalt for det.«

Jeg svarede: »Det ved jeg, men nu giver jeg dig det som gave.« Så lagde jeg et uddelingskort ved slikket. Hun smilede og takkede mig. Hun så på bagsiden af uddelingskortet, hvor jeg havde skrevet: »Alle er et barn af Gud.« Jeg gik glad derfra, da jeg vidste, at selvom hun ikke blev medlem af Kirken, så havde jeg stadig gjort noget godt.

Senere samme dag kom jeg i tanke om, at jeg havde efterladt resten af uddelingskortene ved kassen. Næste gang vi skulle hen i butikken, gik jeg hen og spurgte, om de stadig var der. Så fik jeg øje på noget og standse. Cirka fem af kasserne havde uddelingskort, hvor der stod: »Alle er et barn af Gud.« Kassedamen havde delt dem ud! Jeg blev så glad for det, jeg havde gjort. ■

Bjergbøn

Carsen K. er 11 år og fra Utah i USA

Sidste år var jeg ude på vandretur med min far og min bror. Vi gik dybt ned i en bjergkløft. Snart begyndte vi at udforske et sidespor.

Vi fandt store huler og flotte udsigtsposter. Vi kravlede højere og højere op over løse sten og stejle klipper.

Efter et stykke tid var vi faret helt vild. Vi vidste ikke, hvilken vej vi skulle tage for at nå til bunden. Vi sad fast i tæt buskads og mistede både bjergets bund og top af syne. Jeg begyndte at blive rigtig urolig. Jeg vidste ikke, hvilken vej vi skulle gå, og det gjorde min far heller ikke.

Det var ved at blive mørkt og koldt, og vi var end ikke tæt på at komme ud af bjergkløften. Jeg

vidste, at vor himmelske Fader vidste, hvilken vej vi skulle tage.

Jeg sagde: »Hvis vi vil ud herfra, er vi nødt til at bede!« Så knælede vi tre ned i bøn og bad vor himmelske Fader om at føre os ud af bjergkløften.

Da vi begyndte at gå, fik jeg en følelse af, at når jeg så et højt lige træ, skulle jeg dreje til venstre. Da jeg var drejet til venstre, fik jeg øje på vores bil. Jeg vidste, at vor himmelske Fader hjalp os ud af bjergkløften. Vor himmelske Fader besvarede vores bøn, og vi kom sikkert ud – lige som solen gik ned.

Jeg er så taknemmelig for bønnens kraft og for vor himmelske Faders lyttende øre. ■

Skinner klart i Tjekkiet

Samlet af Sharon Goodrich, Kirkens tidsskrifter

Vi er primarybørn i Tjekkiet.
Sådan her skinner vi klart i
vores land.

Engang tabte jeg min yndlingsvante. Jeg blev meget ked af det. Min mor og jeg bad, men vi kunne ikke finde den. Jeg prøvede at have tro. En uge senere fandt min lillebror min vante på gaden. Gud besvarer vores bønner. Jeg elsker ham, og jeg ved, at han lever!

Andre W. er 9 år

Jeg har venner i skolen, der ikke er medlemmer af Kirken, men som alligevel respekterer mine standarder. Engang sagde jeg, at vi burde bede, og det gik de med til. Jeg blev smadder glad.

Ivana A. er 11 år

Mine venner og jeg skulle ned. Da vi kom hen til elevatoren, fik jeg en ubehagelig følelse, og jeg sagde til mine venner, at vi ikke skulle bruge den. De besluttede sig for at tage den alligevel. Jeg tog trappen. Da jeg kom ned, var mine

venner der ikke. Elevatoren havde sat sig fast! Der gik et stykke tid, inden de kom ud. Jeg var glad for, at der ikke var sket noget alvorligt. Jeg havde det også godt med, at jeg havde fulgt Helligånden.

Amalie N. er 10 år

Vi var på stranden, og himlen begyndte at blive mørk. Vinden blæste og lavede kæmpe bølger! Det tordnede, lynede og haglede. Alle løb i ly. Vi kom ikke til skade. På vej hjem så vi tre regnbuer. Vi ved, at Gud hjalp og beskyttede os.

Jakub B. er 10 år

I skolen har jeg en ven, som ingen andre vil være ven med. De andre børn begyndte at sige grimme ting til hende, og det blev hun

rigtig ked af. Jeg fortalte min lærer det og bad min ven om at lege med mig. Det gjorde min ven glad!

Ludmila V. er 8 år

Jeg blev vred på min mor, fordi jeg ikke gad at gå i bad og i seng. Næste dag var jeg ked af det på grund af mit dårlige valg. Mor sagde, at vi kunne bede vor himmelske Fader om at tilgive os. Vi knælede ned og bad. Jeg fik det bedre. Jeg lærte, at vi kan omvende os og på grund af Jesus Kristus blive tilgivet.

Samuel H. er 5 år

Jeg bar mit vidnesbyrd i kirken. Det krævede mod. Siden da har jeg følt Ånden.

Eliska K. er 11 år

Da mit marsvin blev syg, bad jeg for hende. Jeg er taknemlig for, at vor himmelske Fader hjælper os.

Aneta P. er 10 år

SEND OS EN STJERNE!

Vi er næsten færdige med at samle stjerner! Hvis du ikke har sendt en endnu, så skynd dig og send os et billede af din stjerne sammen med din historie og dine forældres tilladelse på liahona@ldschurch.org.

»Jeg vidner om ham, verdens Forløser og vores alles Mester.
Han er den levende Guds enbårne Søn.«

Ældste Jeffrey R. Holland
De Tolv Apostles Kvorum

»Genoprettelsens mirakler«, Stjernen, jan. 1995, s. 31.

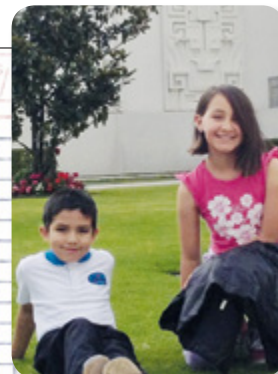

Vores side

Når jeg går i kirke, føler jeg Guds Ånd og den kærlighed, jeg har til ham og min Frelser, Jesus Kristus. Jeg elsker min Forløser.

Ayana B. er 7 år og fra Frankrig

Jeg elsker at være ved templet med min familie. Det er et smukt sted, hvor jeg kan komme ind, når jeg bliver 12. Det er Herrens hus.

Aldo C. er 10 år og fra Mexico

»Præsident Monson og hans rådgivere«

Omar A. er 9 år og fra Peru

Jeg kan godt lide at fortælle mine venner i skolen om evangeliet, især en dreng, der har svært ved at tale, skrive og læse. Man kan fortælle om det evangelium, som Jesus Kristus forkyndte, ved at hjælpe og tjene andre. Når som helst læreren giver os en opgave i vores lektiebog, er jeg altid villig til at hjælpe denne dreng. Jeg elsker at tjene andre, for det hjælper mig til at føle vor himmelske Faders kærlighed.

Allison M. er 10 år og fra El Salvador

Håb i Holland

Megan Armknecht

Baseret på en sand hændelse

Grace er en 15-årig pige, der bor i Holland i 1940 under Anden Verdenskrig. Krigen havde stået på i lang tid. Folk i Holland sultede, og de håbede på, at krigen snart ville være forbi.

Det sidste år af Anden Verdenskrig var det allerværste for Holland. Nazisterne tog alting. Grace kunne ikke komme i skole. Der var ikke kul til at varme husene op. Grace og hendes familie var nødt til at spise tulipanløg for ikke at sulte. De smagte *forfærdeligt*! Det værste af alt var dog, at far stadig var krigsfange.

Men der var håb i luften. Folk talte om, at nazisterne var ved at tabe krigen. Og i maj 1945 overgav nazisterne sig. Holland var endelig frit igen! Mennesker festede i gaderne. Nu kunne Grace komme i skole igen. Der var ingen soldater at være bange for.

Det bedste var en dag, hvor Grace og hendes brødre kom gående hjem fra skole, hvor de så det hollandske flag vaje udenfor deres hus. De vidste, at det kun kunne betyde en ting.

»Far er hjemme!« råbte Heber.

Grace og hendes brødre løb indenfor. Grace lagde sine arme om far og gav ham et stort knus. Han gav hende et stort knus. Det var så dejligt at have far hjemme igen.

Snart efter det begyndte der at komme pakker med mad, tøj og medicin til Holland. Kirkens ledere i Salt

Lake City sendte en masse fornødheder for at hjælpe folk efter krigen. Grace fik endda en ny kjole. Hun havde haft den samme kjole på i fem år, så hun blev meget glad for at få en ny.

For første gang i årevis fik Grace nok at spise. Missionspræsidentskabet og regeringen i Holland besluttede at påbegynde et kartoffelprojekt for at dyrke mere mad.

Kirkens medlemmer plantede en masse kartofler på nærliggende marker. Når det blev efterår, ville der være tusindvis af kartofler at spise.

»Sel!« sagde Grace til far og pegede på en spirende kartoffelplante. »Vi behøver aldrig at sulte igen!«

Far nikkede, men smilede ikke. Han sagde: »Jeg har talt med præsident Zappey. Han fortalte mig, at de sidste dages hellige i Tyskland stadig sultet, ligesom vi gjorde. De får ingen hjælp fra staten, ligesom vi gør. Far lagde sin arm om Grace. »Præsident Zappey har spurgt, om vi kunne give vores kartofler til de tyske hellige.«

»Give vores kartofler væk!« råbte Grace. Men *nazisterne* var jo fra Tyskland! »Det kan godt være, at de er sidste dages hellige, far, men de er stadig tyskere.«

»Jeg ved, at det ikke er let,« sagde far. »Men de er også Guds børn. Han elsker også dem. Jeg tilgav dem for at holde mig som fange. Herren kan hjælpe os med at tilgive alle.«

Grace så på far. Han var det modigste menneske, hun kendte, men hun vidste ikke, om hun havde

modet til at tilgive ligesom ham. Så kom hun i tanke om en af sine lærere i skolen under krigen. Hendes lærer havde sagt, at ikke alle tyskere var nazister, og at det ikke var alle nazisoldaterne, der var onde. Og nu sultede piger og drenge i Tyskland, ligesom Grace havde gjort.

Grace trak vejret dybt. »Jeg forstår,« sagde hun. »Lad os give dem vores kartofler.«

Far omfavnede hende og smilede. »Du er sådan en tap-
per pige. Det er en svær ting at gøre. Men vi er Jesu Kristi
disciple, og det er vores tyske brødre og søstre også.«

Grace smilede. Vreden i hendes hjerte forduftede, og hun følte sig rolig og varm indeni. Hun kunne tilgive

tyskerne. Og Jesus kunne hjælpe hende med også at elske dem. ■

Forfatteren bor i New Jersey i USA.

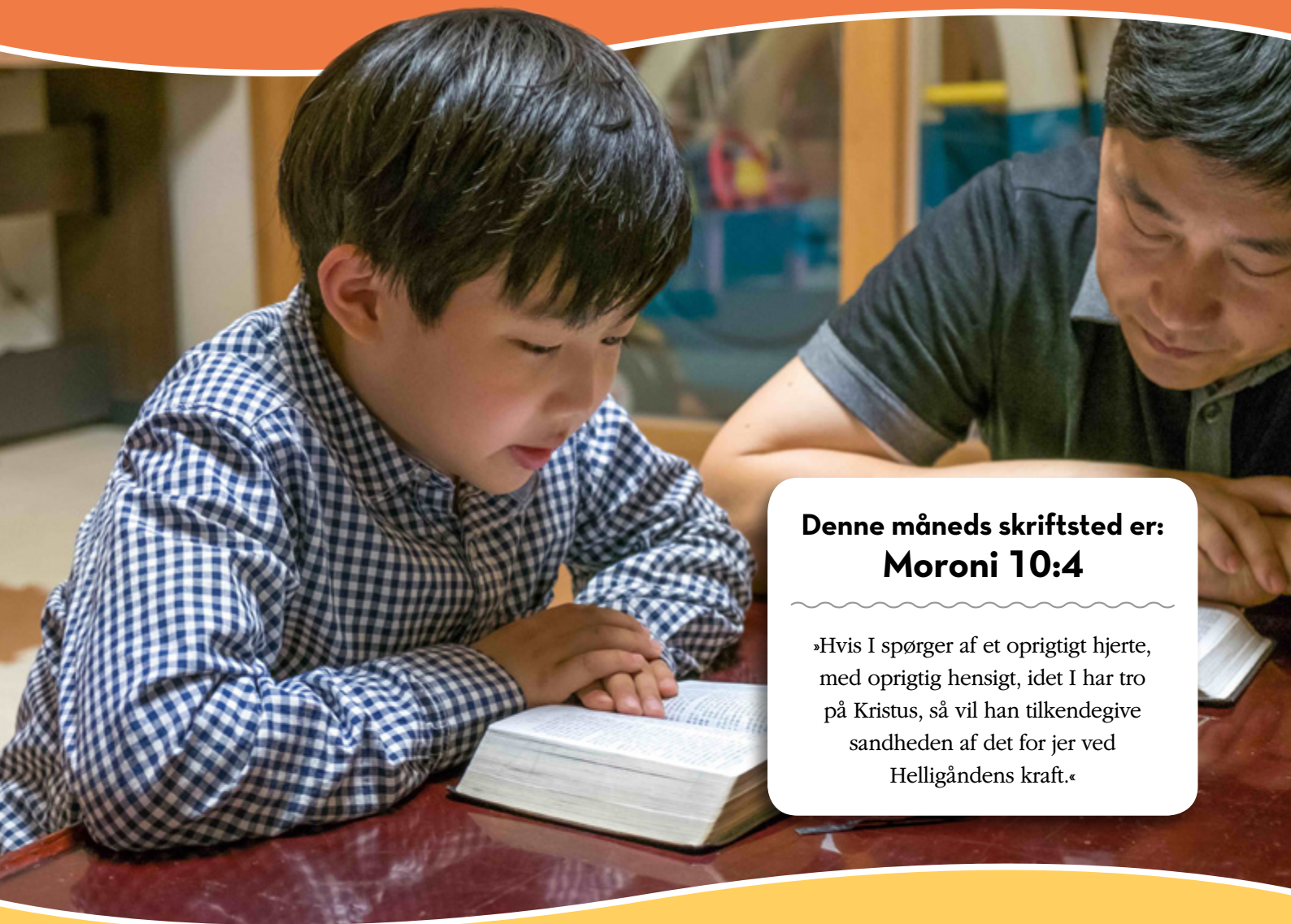
Sidste dages hellige i Holland gav 70 tons kartofler og 90 tons sild til de tyske sidste dages hellige. Senere, i 1953, sendte de tyske hellige fornødenheder til Kirkens medlemmer i Holland efter en stor oversvømmelse.

Mormons Bog læseklub

KOM OG VÆR MED TIL AT LÆSE MORMONS BOG!

Du kan læse selv, med din familie eller med en ven. Send os så et billede, hvor du læser Mormons Bog og fortæl os om noget, du har lært, eller hvad din yndlingshistorie i Mormons Bog er. Send den via liahona.lds.org (klik på »Submit an Article«).

Denne måneds skriftsted er: **Moroni 10:4**

»Hvis I spørger af et oprigtigt hjerte, med oprigtig hensigt, idet I har tro på Kristus, så vil han tilkendegive sandheden af det for jer ved Helligåndens kraft.«

Min yndlingshistorie fra Mormons Bog står i 3 Nefi 17, og den handler om, hvordan Jesus velsignede børnene. Jeg kan godt lide historien, for den fortæller os, hvor højt Jesus og vor himmelske

Fader elsker os. Jeg kan sætte mig i børnenes sted, og jeg kan se mig selv stå der.

Barbora J. er 11 år og fra Tjekkiet

Jeg elsker Mormons Bog, fordi det er en sand bog. Den er skrevet af profeter. Den hjælper mig til at vælge det rette, og når jeg har problemer, hjælper den mig også. Jeg tror på den.

Jason S. er 10 år og fra Maharashtra i Indien

Ester var modig

Ester var dronning i Persien. Kongen vidste ikke, at Ester var jøde. Kongen havde en ond ven, der hadede jøder. Han satte en fælde op for kongen, der gik ud på, at alle jøder i landet skulle slå ihjel. Ester besluttede sig for at bede kongen om at redde hendes folk. Men hun kunne blive slået ihjel for at nærme sig kongens trone. Ester bad jøderne om at faste for hende. Da Ester bad om at komme frem for sin mands trone, gav han hende lov. Hun inviterede ham og hans ven til middag. Der fortalte hun ham, at hun var jøde. Kongen kunne ikke ændre loven, men han tillod alle jøderne at forsvare sig. Med Guds hjælp havde Ester reddet sit folk.

»Dronning Ester«, Rebecca C. er 8 år og fra Aragua i Venezuela

Læs om Ester i Ester 2-8.

ESTER

**Ester var modig og troede på Gud.
Jeg kan være modig og stå for det rette!**

- Lær den sidste del af Ester 4:14 udenad.
- Se kapitel 45 i historierne om Det Gamle Testamente på scripturestories.lds.org.
- Hvis dine forældre siger, du er gammel nok, kan du faste for nogen, du bryder dig om.
- Jeg kan være modig ved at ...

Dronning Ester

Kim Webb Reid

Ester var dronning.
Hun var gift med
kongen af Persien.

Kongen havde en ven, der var en ond mand. Han narrede kongen til at vedtage en lov, der gjorde, at alle jøderne skulle slås ihjel. Kongen vidste ikke, at hans hustru, Ester, var jøde.

Ester besluttede at bede sin mand, kongen, om at redde sit folk. Men hun var bange for, at han ville blive vred. Ester bad alle jøderne om at faste og bede for hende. Så gik Ester til kongen. Han blev ikke vred!

Ester inviterede kongen og hans ven til middag. Ved middagen fortalte Ester kongen, at *hun* var jøde. Kongen blev vred over, at hans ven havde ført ham bag lyset. Han gav jøderne besked på, at de havde lov til at forsvare sig. Ester hjalp med at redde sit folk!

Vi kan bede vor himmelske Fader om hjælp.
Vi kan være tapre og modige, ligesom Ester. ■

Fra Ester 2-8.

Jeg kan hjælpe andre med at føle sig elsket

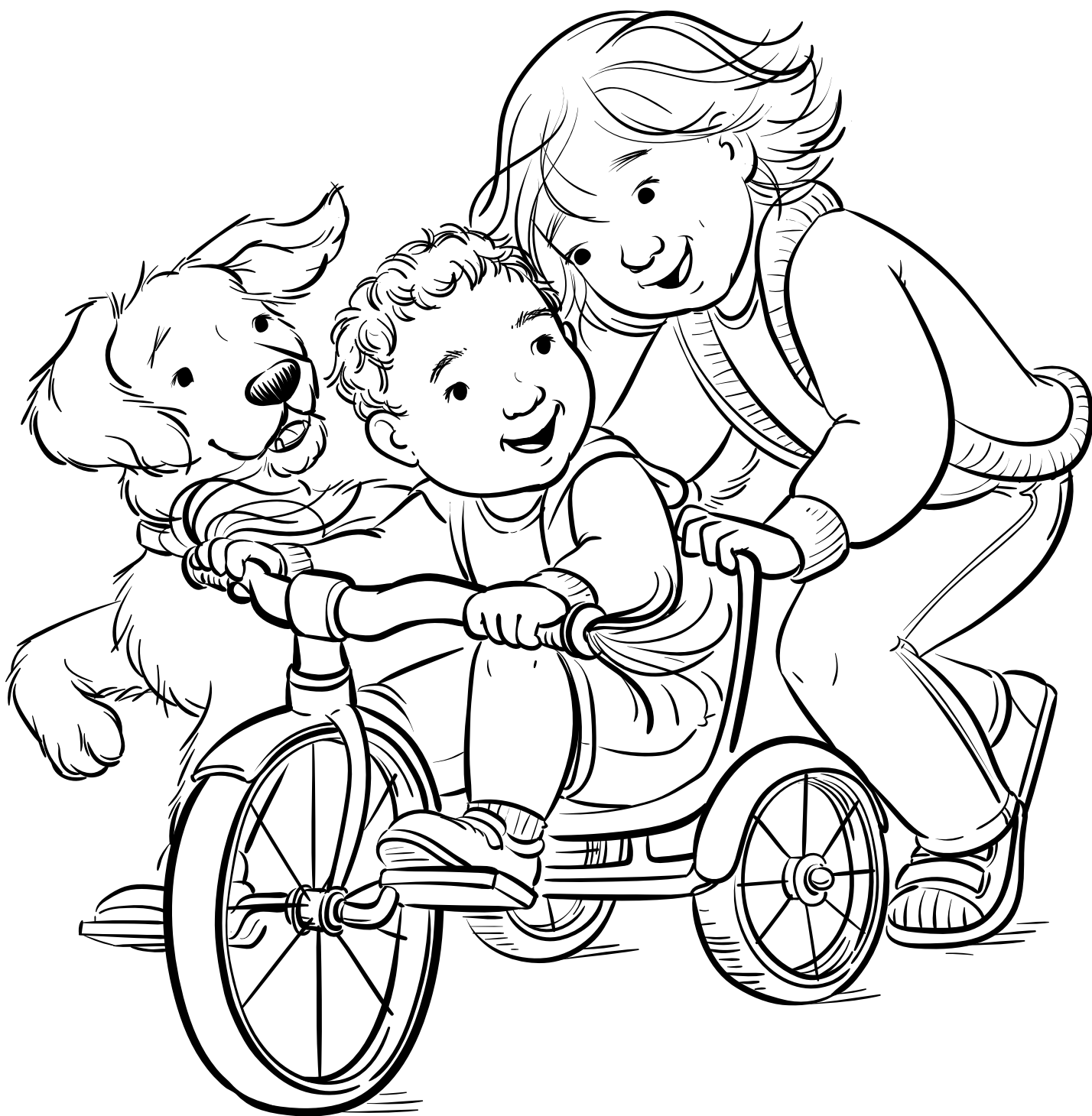

ILLUSTRATION: APRYL STOTT

**Præsident
James E. Faust
(1920-2007)**

Andenrådgiver
i Det Første
Præsidentskab

VORES OPRETHOLDENDE STØTTE

Åndelig vejledning afhænger i høj grad af at være i harmoni med ... profeter, seere og åbenbarere.

Jeg vil gerne tale om disse præstedømmelederes hellige embeder, de ledere er blevet »kaldet og udvalgt« (L&P 55:1) til at lede Kirken i denne tid ...

Mine brødre i De Tolvs Kvorum er uden undtagelse gode, hæderlige og troværdige mænd. Jeg kender deres hjerte. De er Herrens tjenere. De har intet andet ønske end at arbejde i deres høje kaldelse og opbygge Guds rige på jorden. Vores brødre, som tjener på denne dag og på denne tid, er blevet prøvet, målt og fundet ærlige ... Deres hjerte er så rent, deres erfaringer så imponerende, deres sind så skarpt og deres åndelige visdom så dyb, at det er en trøst alene at være i deres nærhed

... Da jeg blev kaldet, fik jeg det råd, at det vigtigste, jeg skulle gøre, var altid at være i harmoni med

mine brødre ... Det gav genklang af noget, som jeg ønskede at gøre af hele mit hjerte.

Jeg har konkluderet, at åndelig vejledning i stor grad afhænger af at være i harmoni med Kirkens præsident, Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum, som alle er opretholdt ... som profeter, seere og åbenbarere. Jeg ved ikke, hvordan vi kan forvente at være i fuld harmoni med Herrens Ånd, hvis vi ikke er i harmoni med Kirkens præsident og de andre profeter, seere og åbenbarere ...

Mit råd til Kirkens medlemmer er at støtte Kirkens præsident, Det Første Præsidentskab, De Tolvs Apostles Kvorum og andre generalautoriteter af hele vores hjerte og sind. Hvis vi gør det, er vi i sikker havn ...

Vi har også brug for at støtte og opretholde vores lokale ledere, da de også er blevet »kaldet og udvalgt«. Alle medlemmer af denne kirke kan modtage råd fra en biskop eller grenspræsident, en stavs- eller missionspræsident og Kirkens præsident og hans medtjenere. Ingen af disse brødre har bedt om sin kaldelse. Ingen er fuldkommen. Alligevel er de Guds tjenere, kaldet af ham gennem dem, som er berettiget til inspiration. Disse kaldede, opretholdte og indsatte er berettiget til vores opretholdende støtte. ■

Fra en tale holdt ved oktoberkonferencen 2005.

EDMUND BLAIR LEIGHTON (1852-1922), DEN BLINDE MAND VED SILODAMMEN, 1879, OLEJE PÅ KANVAS, 40 X 50 1/4 TOMMER, BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY MUSEUM OF ART, KØBT MED MIDLER FRA JACK R. WHEATLEY I 2014.

**DEN BLINDE MAND
VED SILODAMMEN,
AF EDMUND BLAIR
LEIGHTON**

»Han svarede: »Den mand, som hedder Jesus, lavede dynd og smurte det på mine øjne og sagde til mig: Gå hen til Siloa og vask dig. Da jeg så gik derhen og vaskede mig, kunne jeg se ...
Hvis den mand ikke var fra Gud, kunne han intet gøre.« (Joh 9:11, 33).

UNGE VOKSNE

**GRANSK DIN
MOTIVATION**

*Hvad motiverer dig til
at efterleve evangeliet?*

44

UNGE
**SÅDAN
UNDERVISER
HELLIGÅNDEN DIG**

50, 56

**ARBEJD NU MOD
DEN FREMTID, DU
ØNSKER DIG**

62

GENERALKONFERENCE
**FEM MÅDER
AT LÆRE AF
KONFERENCEN PÅ**

50, 54,
58

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

